71STE JAARGANG No. 9085 VRIJDAG 30 JULI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Oranje elf opnieuw met lege handen huiswaarts gezonden

(Van onze redacteur-sport)

Willemstad. — Nog had de tirailleur Heiligher, aan het hoofd van zijn vleugel ten strijde trekkend, de Oranje-verdediging niet doen kreunen onder de stormvlaag van zijn op maat gesneden centers, of Bernardina meldde zich aan om het vonnis te komen voltrekken. Het was in de 22ste minuut van de wedstrijd precies, toen de Curaçaose linksbinnen een geheide scoringskans kreeg opgeschoteld en deze ook zeker benut zou hebben wanneer daar binnen de luttele vierkante meters van het Nederlandse doelgebied niet iets gebeurd was, dat hem het genoegen om de score voor zijn elftal te mogen openen, had ontnomen. Steiger was iets te ver uitgelopen en kon als zodanig reeds als een geslagen man beschouwd worden. Bernardina's zuiver gericht schot zou dan ook zeker doel getroffen hebben, wanneer Tebak het met zijn hand niet had gestopt. De strafschop was nadien voor Hato, die er een wandeling van doel tot doel voor over had, geen probleem. Feilloos verdween het leder onder de vertwijfeld uitvallende Steiger door in de rechter benedenhoek. Zo nam Curaçao een nuttige voorsprong op een moment, dat Nederland het ene offensief na het andere ondernam en het driemanschap Canword-Adoptie-Delannoy heel wat noest afweerwerk moest leveren om zich de potige Bleijenberg en de rijzige Brooijmans van lijf te houden.

Fraaie doelpunten van v. Beurden en Adoptie

Dit doelpunt, geboren uit een strafschop van Hato, heeft de basis voor de Curaçaose overwinning gelegd. Want het betekende niet alleen een kleine zekerheid op een ogenblik, dat de wedstrijd nog pril was, doch het liet ook niet toe, dat de bezoekers een voorsprong namen, toen zij nauwelijks drie minuten daarna door een beauty van een doelpunt van v. Beurden van repliek dienden.

Hato neemt strafschop feilloos voor zijn rekening

Het was, ondanks de aankondiging dat de wedstrijd om 20 uur zou beginnen, toch al weer tien minuten over half negen, toen Bisentini de bal aan het rollen bracht. Het enige waar men op de tribunes voorlopig benieuwd naar was, was of het Nederlands elftal zijn zware loomheid van Zondag jl. te boven was gekomen. Daaromtrent bestond reeds na enkele minuten geen twijfel meer. Het was duidelijk, dat de heren met de vaste wil om zich tot het uiterste te geven binnen de lijnen gekomen waren. Het tempo lag al aanstonds zeer hoog.

MORDY
......gelukwens waard......

lange crosspasses dwongen de Curaçaose middhalves hun aandacht voornamelijk op de vijandelijke vleugels te concentreren, en pittig individueel werk van het rassprintertje v.d. Kuil en gunner Bleijenberg noopten Matrona en zijn mannen tot het uiterste op hun qui vive te zijn. Wat de Nederlanders in deze eerste helft, en trouwens in de gehele wedstrijd presteerden, lag beslist een klasse hoger dan hetgeen zij Zondag jl. vertoonden.

Aflasten

Het begon met een „aftastings"-schot van Bleijenberg vanaf de rand van het strafschopgebied. Het was onzuiver gericht. Doch het dwong Canword een hoekschop weg te geven. Aanstonds daarna stond Van Melis voor de poort van Hato en gaf een salvo, dat Hato's zweeftechniek nog eens danig op de proef stelde. De Jong Holland-keeper faalde niet. Hij schepte het leer uit de uiterste hoek, doch kon dit niet meer bemachtigen. Hetgeen opnieuw een corner ten gevolge had. Ook deze corner leverde niets op. Want in de schermutselingop-beperkt-grondgebied zijn de Curaçaoënaars meesters. Een hoge voorzet in een kluwen van spelers is precies een kolfje naar hun hand. Doch er zat in de Nederlandse gelederen meer stuwkracht dan men verwacht had. De eerste vijf minuten waren sinds de aftrap nog niet verlopen of ten derde male stond v.d. Kuil in het hoekje bij de vlag om een soliede boogbal naar de hunkerende meute voor Hato's huisje te dirigeren. V.d. Hoek (spil op rechtshalf-plaats) nam de bal op zijn slof en knalde ver over. Hato behoefde er zelfs geen hand naar uit te steken. Ook een vierde corner lieten de Curaçaoënaars rustig over zich heen gaan. Ditmaal was v.d. Kuil er ver naast.

DA CUNHA
......goed gedaan......

Hoe een Curaçaose verdediging werkt

Hoewel de thuis-verdediging haar mannetje in deze periode van grote Nederlandse voortvarendheid wel stond, hield dit doorlopend terugkomen van de Nederlanders toch reële gevaren in. Immers, wat in tien keren niet kan lukken, zou de elfde maal wel eens met succes bekroond kunnen worden.

In ieder geval hadden de furieuze en niet aflatende kanonnades in de richting van Hato's veste dit grote voordeel voor de bewonderende scharen op de tribunes, dat men nu eens kon zien hoe een Curaçaose verdediging werkt. Brooijmans, hoewel geenszins als tweede spil fungerend, verlustigde zich er op een gegeven moment in zijn collega's uit een iets teruggetrokken positie van beslist goed geplaatste boogballetjes te voorzien. Dit was een verschrikkelijk gevaarlijk spelletje. Want er hoefde maar ergens een vijandelijk been uit te schieten, of er was een doelpunt geboren. Het verdroot Hato zichtbaar. Er zat voor hem niets anders meer op dan zich koste wat het kost van de bal meester te maken en op die wijze de ban te breken. Toen Brooijmans' catapult opnieuw feilloos naar het wachtende groepje voor Hato's neus mikte, wierp deze laatste zich met doodsverachting tussen de fel-begerige vijandelijke meute en graaide het leder voor de neus van vier verwonderde jagers weg!

Ban gebroken

En hiermede was de ban voorlopig gebroken. Want in de zeventiende minuut kon Curacao zijn eerste corner noteren. En aanstonds daarna zijn tweede. Jansen en Giribaldi echter, die waren voorbestemd uit deze corners direct voordeel voor hun team te behalen, werden zodanig gehinderd, dat hun schot naast en over ging. Erger was, dat Gomez direct daarna de kluts kwijt raakte, toen hij zo'n prachtkans door zijn ploegmaat Jansen kreeg voorgescholeld, dat hij er van schrok en in geheide scoringspositie over de bal heenduikelde.

Natuurlijk zette Terlouw ook het buitenspelvalletje nog eens open. Het sorteerde wel lang niet zoveel effect als in de wedstrijd van Zondag. Maar een enkele maal liep er toch nog eens een te ondernemende jongeman in. Al deze dingen namen echter niet weg, dat er veel meer muziek in de Curaçaose attaques zat.

Gebaar naar elfmeter-stip

En dat kwam dan ook wel voldoende tot uiting, toen in de 22e minuut zich in het aangezicht van doelman Steiger de een-acter afspeelde, waarover wij in de aanvang reeds repten. Heiligher trok de Oranje-doelman als het ware naar zich toe en gaf toen

HATO
......idool......

van tamelijk dichtbij een voorzet, die door Bisentini zodanig werd ingekopt, dat een doelpunt zeker was. Tebak echter, die was teruggekomen, had zich op de doellijn opgesteld en keerde de bal met zijn hand. Hetgeen scheidsrechter Karel van der Meer natuurlijk niet ontging. Hij maakte het dramatisch gebaar naar de elfmeterstip en ademloos wachtten de tribunes op de dingen, die nu komen gingen. Hato stond al klaar voor de aanloop. En toen het signaal weerklonk, lag de bal al in het Nederlandse net. Een onhoudbare schuiver, waarnaar Steiger vergeefs een vertwijfelde uitval deed. En zo stonden op het score-bord de cijfers al weer in het voordeel van Curaçao.

Alweer gelijk!

Maar de vreugde was deze keer van zeer korte duur. Want als iets duidelijk was, dan was het wel, dat de Nederlanders gebrand waren op een revanche en niet van plan waren er het bij te laten zitten. Zo kreeg Van Beurden nauwelijks drie minuten later in vrije positie het leder, aangegeven en lag dit al achter Hato voordat iemand zich geheel kon realiseren wat er eigenlijk precies gaande was. Een overrompelende aanval, bekroond met een onhoudbaar schot. Waarmede de partijen opnieuw op gelijke voet waren gebracht. Eenieder was het er over eens, dat er nu nog van alles kon gebeuren. Want het was nu toch wel duidelijk, dat hier twee geladen elftallen tegenover elkaar stonden, beiden gebrand op de overwinning.

Stukken opnieuw opgesteld

In deze periode van het opnieuw opstellen der stukken was het de watervlugge v.d. Kuil, die enkele malen problemen schiep voor Matrona en Adoptie. Problemen overigens, waarmede de Curaçaose jongens wel raad wisten. Aan de overkant verspeelde Gomez opnieuw een kans, toen hij na goed opbrengen vanuit de Curaçaose achterhoede, de bal niet onder contrôle kreeg en naast schoot. Inmiddels hadden v. Melis en Brooijmans vergeefs gepoogd uit een tweetal hoekschoppen een punt aan de score toe te voegen. Maar Hato was op zijn post. Zelfs een scherp diagonaal schot van Bleijenberg wist hij met een vanzelfsprekendheid alsof het een gewoon vangballetje gold, uit de uiterste hoek van het doel te grabbelen.

Canword moest hierna wegens blessure uitvallen en wordt vervangen door Vlinder.

Vonnis geveld

Nog voor het laatste kwartier van de eerste helft aanbrak, werd het vonnis over de Oranje-elf geveld. Curaçao kreeg een hoekschop toegewezen. Adoptie ving het leder op, speelde zich vrij en scoorde zonder zich te bedenken via 't hoofd van Wiersma langs de binnenzijde van de paal. Een uiterst scherp schot, dat bijna zijn doel gemist zou hebben, wanneer de Nederlandse rechtsback een fractie van een seconde vlugger was geweest.

Een kopbal van van Beurden, een zoever juist over de lat van Biesbrouck en prachtig individueel werk van Giribaldi vormden het slotstuk van het eerste bedrijf.

Spanning genoeg!

Dat het in de tweede helft niet meer tot doelpunten kwam, wil geenszins zeggen, dat er geen spectaculaire dingen gebeurden. Verre van daar. Om te beginnen bleef het tempo zeker in het eerste half uur nog even snel, terwijl de wederzijdse doelen beurteling nauwelijks aan doorboring ontkwamen. Het begon al aanstonds na de aftrap, toen v. Beurden, gevaarlijk dicht bij Hato gekomen, in moeilijke positie naast knalde.

Vervolgens stonden de tribunes overeind, toen Bleijenberg in goede scoringspositie het elder liet lopen om v.d. Kuil, die nog gunstiger stond opgesteld, de kans van de dag te geven. De Velsenaar schoot naast, aldus een der van een kans op de gelijkmaker om zeep brengend.

Vriend en vijand keken daarna toe naar het feilloze tiktak-spelletje van het Curaçaose binnentrio, waarop de Nederlanders werkelijk wel eens helemaal geen kijk hadden.

Toen de tweede helft een kwartier oud was, moest Wiersma door Odenthal vervangen worden, waardoor het aantal spelers dat Zondag niet van de partij was, tot drie gereduceerd werd, nl. v.d. Hoek, Brooymans en Bleyenberg (die echter wel als invaller meedeed)

Vuurwerk!

Een zeer spetaculair staaltje van „Ausdauer" leverden de Nederlanders door de uiterst gevaarlijke drieledige aanval op het Curaçaose doel. Brooymans, v. Melis en v. Beurden kwamen daar beurtelings aan te pas. Eerst moest Hato alle zeillen bijzetten om meester van de situatie te blijven.

Toen was het de beurt voor Delannoy, die zich in een onmogelijke bocht kronkelde om de bal uit de gevaarlijke zone te houden. En tenslotte was het opnieuw Hato, die met een buitengewoon fraaie safe een definitief einde aan dit hachelijk ogenblik maakte. Een stukje vuurwerk, als de hele wedstrijd niet te zien had gegeven. Een fel eenactertje, waaraan spelers van beide partijen en met evenveel bravour deelnamen.

Schermutselingen

Telkens opnieuw bleek toch maar weer, dat de kracht van de Curaçaoenaars in de schermutseling log. Op de vierkante meter toonden zij zich vaak de meerderen van hun tegenstanders hoe fel deze overigens ook op de bal zaten. De gevaarlijke momenten voor het Nederlands elftal ontstonden steeds, wanneer er op korte afstand en in een beperkte ruimte geopereerd werd. Het was dan ook een gelukkige omstandigheid voor de bezoekers, dat hun verdediging het ditmaal heel wat beter deed dan in de wedstrijd van Zondag, toen zij herhaaldelijk uit elkaar werd gerukt.

Dat de wedstrijd vooral in het laatste kwartier een nogal stevig karakter had; bewees het invallen van Steiger, v. Beurden en Bernadina, die resp. vervangen werden door v.d. Wint v.d. Gijp en Schoop. Ook de vermoeidheid deed zich voelen, waardoor het tempo enigszins werd gedrukt. Het slotstuk van deze enervende, doch op peil staande wedstrijd, was een laatste fenomenale duik van Hato, (dat idool van alle Curaçaoenaars!) naar een laatste kogel op zijn doel. Tevens de laatste poging der Nederlanders om alsnog en draw te forceren.

ORANJE-NEGENTIEN ZONDER OVERWINNING

Curacaose Tijgers temmen Nederlandse Leeuwen

(door GUSTAVE DE JONGH)

Willemstad. — Toen scheidsrechter Karel van der Meer gisteravond het veld betrad samen met de grensrechters Hennep en Trappenberg, gooide hij de bal [illegible] een der Oranjespelers, die ermede vandoor ging. Toen de Curaçaoënaars, die tegen de wind in begonnen, de eerste trappen tegen de bal gaven, bemerkten [illegible] dat deze een zekere bewerking had ondergaan. Er was waarschijnlijk lucht uit de bal gelaten, zodat de Nederlanders zich nu op een soort grasveld waanden. Het spel had echter zijn aanvang genomen en er moest met dezelfde bal doorgespeeld worden. Deze handelswijze (het verzachten van de bal) is afkeurenswaardig en behoort op een sportveld niet thuis.

Het zijn de Nederlanders, die de eerste corner weten te forceren en het volgend ogenblik moet Hato weer een hoekschop prijsgeven. Ook Canword maakt even later een corner, doch geen van de drie bracht voor Nederland enig succes. De eerste free-kick is voor Curaçao en het blijkt al aanstonds, dat de Oranjeleeuwen hun vacht zo duur mogelijk zullen gaan verkopen. Forse momenten ontbreken er niet en dikwijls wordt er ruw spel geconstateerd.

Na tien minuten volgen twee sterke aanvallen op het Nederlandse veste. Enchi Jansen krijgt een kans als hij alleen staat, doch het blijkt een buitenspel-positie te zijn. Even later een hard schot van v.d. Kuil, dat hoog over gaat. In de vijftiende minuut moest Hato reddend optreden om nog net een goede schuiver te bemachtigen. Direct hierop ondernemen de Curaçaoënaars een goed opgezette aanval, de backs worden omspeeld en Gomez stormt op keeper Steiger af. Op het moment echter, dat hij wilde schieten, struikelde hij, waarschijnlijk wegens de conditie van de bal, die hij anders had verwacht. Zoals wij reeds meldden, was de bal zeer zacht opgepompt, zulks veel last veroorzakend voor onze jongens.

Na ongeveer 21 minuten komt het eerste doelpunt voor Curaçao, door penalty, die Hato prachtig plaatst in de uiterste rechterbenedenhoek.

Na enige vergeefse aanvallen komen de Oranjeleeuwen terug en ongeveer 4 minuten na het Curaçaose doelpunt volgt het Nederlandse door een doorbraak van Van Beurden, die Hato onverwachts kansloos passeert.

Weer is het Gomez, die een goed voorgezette bal van Heiliger helemaal uit de richting plaatst. Het is te zien, dat onze spelers veel last hebben van de zachte bal, want nooit hebben wij Gomez zo'n kans zien missen.

In de 35e minuut is het weer Hato, die redding brengt, door een bal in de linkerbenedenhoek vallend te keren. Een pracht safe! Een der backs, nl. Canword, raakt geblesseerd en moet het veld worden uitgedragen. Vlinder gaat nu naar de rechtshalfplaats en Matrona komt Canword vervangen.

Even later wordt door Curaçao de tweede goal gescoord, door een bal Adoptie, die van richting wordt veranderd door een der backs. Curaçao leidt met 2—1 en de Oranjeleeuwen laten hun nagels zien, het forse en ruwe spel is nu overheersend en de Curaçaose spelers moeten goed uitkijken willen zij nog heelhuids de pauze bereiken.

In de stand kwam er voor de pauze geen verandering meer en na de rust komen de elftallen met het idee òf gelijk te maken òf de voorsprong te vergroten. Geen der elftallen heeft echter aan zijn wensen kunnen voldoen, hoewel zeer zeker veel gevaarlijke moment ontstaan voor beide doelmonden.

Vijf minuten na de hervatting lossen de vastbesloten Oranjeleeuwen een hoge bal op Hato: deze had echter niet veel moeite en kalm verdween het leer tussen zijn armen om even later ver over de middellijn geplaats te worden. Het spel gaat op en neer en enige free-kicks worden gefloten. Bernardina komt in niet onzachte aanraking met een der Nederlanders en beiden blijven even liggen. Het schijnt echter niet zo erg en het spel wordt hervat.

Gedurende deze kleine periode willen de spelers echter van de gelegenheid gebruik maken, de intussen vervangen bal — de eerste bal was nl. verdwenen in de richting van het KSC-veld — te ontluchten. Scheidsrechter Van der Meer maakt er echter een eind aan en vraagt om de bal, die hij nu met zich mee draagt.

Een hard schot van Adoptie gaat weer jammerlijk naast. Een mooie aanval van de Oranje-hemden in de 20e minuut wordt onderbroken door het fluitje van de scheidsrechter, die buitenspel constateert. Enige minuten later ontstaat er voor de Curaçaose doelmond een zeer gevaarlijk moment. Een goed genomen free-kick wordt door Hato gekeerd, echter niet voldoende, de bal springt naar voren en een der Leeuwen probeert te scoren.. de bal gaat in de richting van het doel, doch nu is het de lenige Feffe de Lannooy, die met een van zijn zweefsprongen Curaçao weet te behoeden voor een doelpunt.

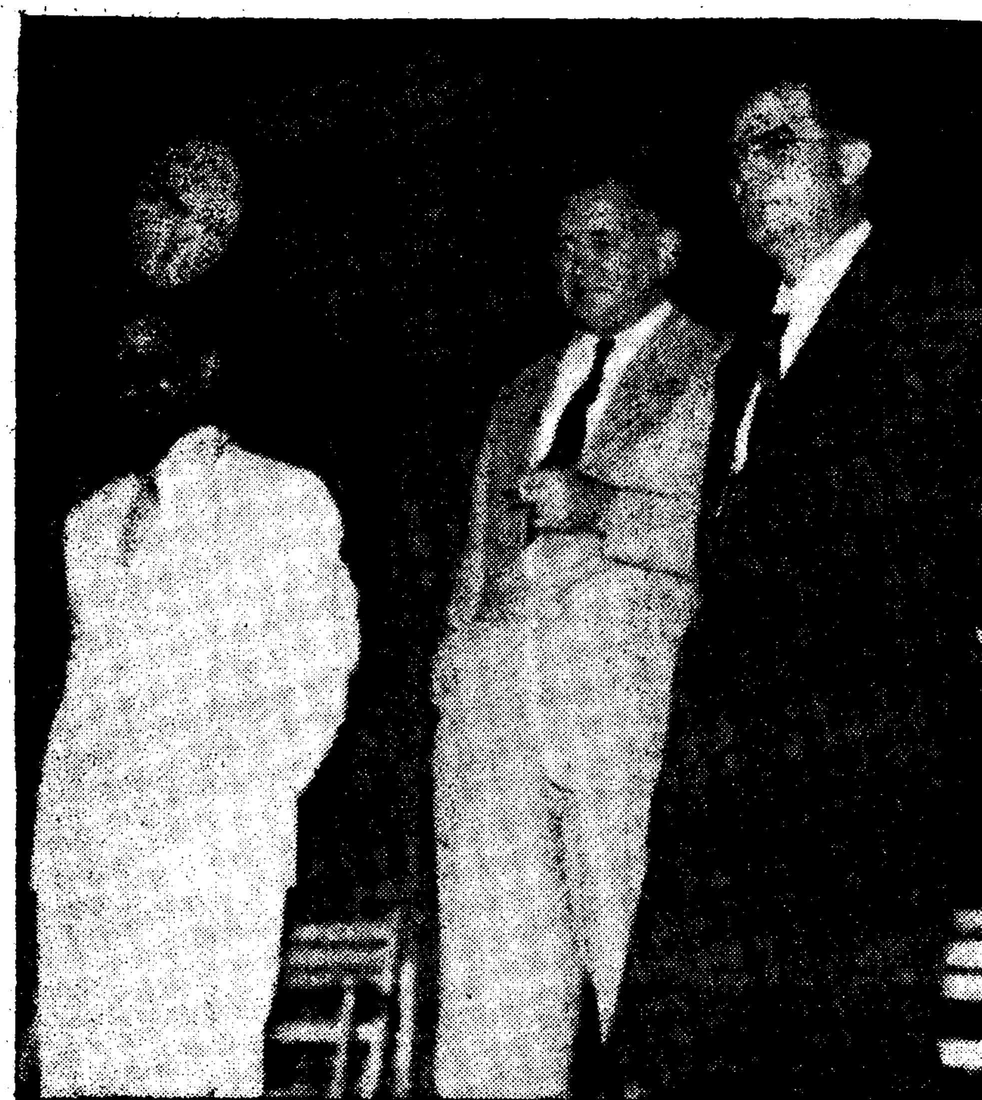
Een gevaarlijk voor doel komende bal met er achter een Nederlandse speler, kan door Hato even later slechts worden weggewerkt door hard weg te schoppen. De Nederlanders spelen voetbal met lichaam en ziel en vooral met lichaam, dikwijls is het meer stoten dan trachten de bal af te nemen.

In het Nederlandse doel verschijnt Van der Wint, die door Bisentini op de proef wordt gesteld. De bal gaat echter out. Bernadina ligt op het veld en schijnt geblesseerd, Ibi Schoop komt tussen de lijnen, er zijn nog vijf minuten te spelen. Schoop wil echter het zekere voor het onzekere en lost [illegible] schot, dat rechts langs de paal gaat.

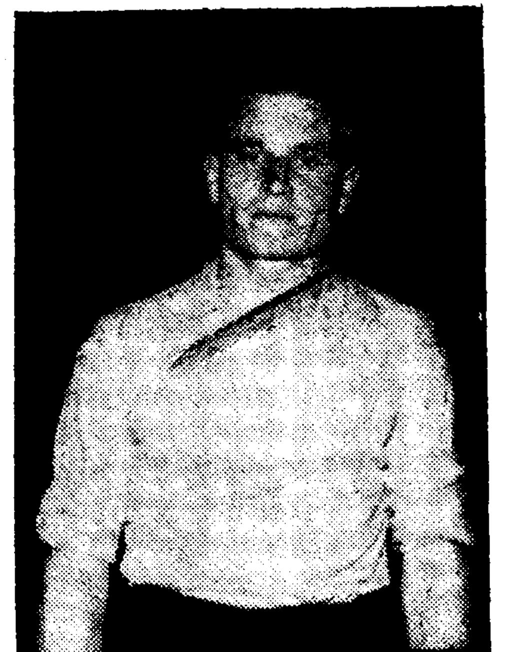
[illegible] laatste minuut eindelijk is aangekomen, slaken wij een zucht van verlichting. Wij hebben de Nederlanders twee keer overwonnen, voorwaar een prestatie.

Al met al is het een spannende wedstrijd geworden, met volop aan fors en ruw spel, doch wij appreciëren het gedrag van onze jongens, die zich, ondanks alles, toch keurig hebben gedragen. Men kan duidelijk merken, dat de training onder leiding van trainer Da Cunha niet alleen het spelpeil, doch ook de discipline heeft verbeterd onder onze jongens.

Verder willen wij niet nalaten op te merken, dat er gisteravond zeker niet sprake kon geweest zijn van warmte, immers, wij hadden in plaats van een thermometer een luchtdrukmeter op zak en dat was namelijk om de druk van de bal op te meten!

Alle eregasten op de eretribune, de landsministers Gomez, Moreno, Eman Pauw en Arends, Statenvoorzitter Voges, gezaghebber Gorsira, en de gedeputeerden Sprockel en Rozendaal, maar vooral Mordy Maduro, de C.V.B.-voorzitter, waren na de wedstrijd verrukt om de opnieuw behaalde zege van onze Curaçaose jongens op Oranje. De landsministers werden toegejuicht, terwijl zij vanaf hun plaats de algemene blijdschap gade sloegen. Mordy Maduro zeide tegen onze redacteur „Het was een zeer aantrekkelijke wedstrijd, heel wat beter dan Zondag. Alleen wat er fors, maar wij hebben weer gewonnen. En daar zijn wij trots op!"

VAN BEURDEN
......eer gered......

Oranje-elf, vaarwel en tot wederziens

(door Gustave de Jongh)

Als jullie strakjes op het Plesman vliegveld zult staan, klaar om jullie trip voort te zetten, dan zullen jullie ongetwijfeld nog terugdenken aan de dagen op Curaçao doorgebracht. Niet alleen zullen jullie denken aan de 180 minuten voetbal, die ge hier hebt gespeeld, doch voor nieuwe vrienden, collega-voetballers en anderen, die gij op ons klein Curaçao hebt ontmoet, zullen zeker in jullie gedachten blijven. Jullie trip heeft meer betekend dan alleen 180 minuten tussen de lijnen, jullie hebben de vriendschapbanden tussen het Nederland aan de Noordzee en het Nederland in de Caraïbische wateren weten te verstevigen, en vooral in deze tijd van politieke ommekeer is dit van onschatbare waarde. Meer nog appreciëren wij jullie bezoek omdat jullie wisten dat je voetbal de laatste tijd niet zo perfect meer is, doch niettegenstaande dat zijn jullie terwille van de sport, de verbroedering en de vriendschap jullie krachten komen meten met jullie Curaçaose sport-collega's en ofschoon jullie het zoet van de overwining niet hebt mogen smaken, ligt toch in jullie komst een zekere overwinning nl. de overtuiging dat jullie het doel hebt bereikt dat je je hebt gesteld nl. nieuwe vrienden te maken en de landen van de twee rijksdelen misschien meer dan welke Ronde Tafel Conferentie dan ook zou kunnen, te verstevigen. Mogen de betrokken instanties meer van deze good-will tours organiseren en moge hierdoor zowel jullie als ons voetbal gediend zijn. Wij weten dat er voor het Nederlandse voetbal nog vele problemen zijn op te lossen, doch hebben vertrouwen in de KNVB en weten, dat eens de zon voor jullie populairste sport weer zal opgaan. Wij wensen jullie een goede reis en een behouden thuiskomst, het ga jullie goed!

ZWITSERSE HORLOGES IN USA DUURDER

Washington. — Eisenhower heeft besloten tot verhoging van het invoerrecht op Zwitserse horloges met 50%. Hij verklaart, dat dit besluit geen schending betekent van het fundamentele principe van vrijheid van internationale handel, dat hij blijft steunen. Volgens Eisenhower betreft de verhoging van het invoerrecht op horloges een bijzonder geval.

New York. — Einde 1953 herbergden de Amerikaanse gevangenissen 172.729 gevangen, het hoogste aantal sinds 1940 en in vergelijking met eind 1952 een stijging van ruim drie procent.

Jeugdfilmliga

Goede kinderfilms in circulatie gebracht

Willemstad. — Onlangs is opgericht de Jeugdfilmliga als jeugdafdeling van de Filmliga Curaçao. De bedoeling is aan de jeugd verantwoorde films te vertonen. Hiertoe zullen Maryfield-jeugdfilms worden vertoond, films, die gespeeld zijn door en voor kinderen met Nederlands gesproken woord. Tijdens de vacantie worden deze films voor de Curaçaose jeugd vertoond in het Roxy-theater, dat dank zij de bijzondere medewerking van de heer A. Moron, voor dit doel is afgestaan.

De films worden elke Vrijdagmiddag om 17 uur vertoond, te beginnen met 6 Augustus as.

De te vertonen films zijn: Het Paardje Bony, Filmers en Stropers, de Geheime Tunnel, de draak van het oude kasteel, de eenzame bergbeklimmer en Toen de Niagara stilstond.

In deze programma's zal, afhankelijk van de lengte van de hoofdfilm nog een tekenfilm en of een voor d. jeugd geschikte documentaire worden gedraaid. De contributie voor de Jeugdfilmliga is uiterst laag gesteld, nl. op 75 cent per persoon. Hiervoor krijgt men toegang tot 6 voorstellingen; voor elke voorstelling wordt echter nog een kwartje entree geheven. De contributie moet vóór de voorstelling aan de zul worden voldaan, waarna de lidmaatschapskaart wordt uitgereikt. Toegang wordt uitsluitend verleend op vertoon van de lidmaatschapskaart. De ouders worden derhalve aangeraden erop toe te zien, dat deze kaarten niet in het ongerede geraken, aangezien geen duplicaten worden verstrekt. Ouders, die hun kinderen wensen te begeleiden, kunnen ook lid worden van de Jeugdfilmliga onder dezelfde contributie-voorwaarden.

De voorstellingen zijn geschikt voor kinderen van alle leeftijden.

Inlichtingen worden gaarne verstrekt op het kantoor van het C.C.C., De Ruyterkade 46d, tel. 1810.

Aanbesteding

Willemstad. — Gisteren werd de aanbesteding gehouden voor de bouw van een 7-klassige R.K. Jongensschool te Montagne.

Er werd als volgt ingeschreven: **Lendering's Bouwbedrijf** ƒ 93.000.—; **T. de Boer** ƒ 93.000.—; **H. M. Cijntje** ƒ 93.400.—; **Bouwmaatschappij Curaçao** ƒ 96.000.—; **D. Garcia** ƒ 97.500.—; **P. F. Cijntje** ƒ 93.000.—; **v.d. Kwast** ƒ 98.900.—; **S. S. Pietersz** ƒ 98.500.—; **C. P. Nederhorst** ƒ 98.000.—; **Abeen** ƒ 102.000.— en **Bohama** ƒ 108.500.—. De raming van DOW was gesteld op ƒ 100.000.—.

Ook werd aanbesteed de bouw van een 4-klassige uitbreiding, alsmede een uitbreiding van de bestaande toiletten aan de R.K. Meisjesschool op Groot Kwartier. Er werd als volgt ingeschreven: **J. G. Vorst** ƒ 31.850.—; **H. M. Cijntje** ƒ 33.250.—; **T. den Boer** ƒ 46.000.—; **Garcia** ƒ 46.800.—; **J. L. Guy** ƒ 47.000.—; **C. P. Nederhorst** ƒ 49.900.—; **v.d. Kwast** ƒ 49.900.—; **S. S. Pietersz** ƒ 50.000.— en **P. F. Cijntje** ƒ 69.000.—.

De raming van DOW bedroeg ƒ 42.500.—.

CPIM-mutaties

Emmastad. — De CPIM-mutaties van deze week zijn:

Aangekomen uit Nederland: C. L. A. Harsveld, G. J. Boelens, P. Berends, J. v.d. Vlis, C. den Boef, L. Pietersz en P. Kranenburg.

Vertrokken naar Nederland: H. D. de Vries, J. Groenewold, G. de Nieuwe, M. K. A. van Kicken, L. Telle, E. J. Wouters, M. Hagedoorn en H. Aschmoneit.

K.N.S.M.-aanwinst

Daphnis voor de West

Amsterdam. — De K.N.S.M. werd met het 63ste schip verrijkt. Als laatste in een 6½ km lange schepenstoet voer de „Daphnis" voor haar proefvaart. Zij is de vierde van de **bestelde nieuwe serie van tien zusterschepen.** Gisteren werd zij overgedragen door ir J. Rot gans, de directeur van de werf Gebr. Pot te Bolnes. De directeur van de K.N.S.M. mr Van Lennep, aanvaardde het schip. Hij herinnerde aan de belangen concurrentie van enkele zijde, waar de nationalistische tendenzen weer groeien, evenals aan bepaalde discriminaties, naar het voorbeeld der Verenigde Staten, waar de vrijheid ne'a bene het symbool is, die 50% van het vervoer der Marshall-goederen onder de Amerikaanse vlag verlangen. „Wij zouden een soortgelijke bescherming door onze regering niet gaarne aanvaarden. Wij zullen het zo wel klaren", aldus de heer Van Lennep.

Donderdag 12 Augustus maakt de „Daphnis" de eerste grote vaart naar de West.

Postvrijdom afgeschaft

Willemstad. — De Regering heeft in principe besloten over te gaan tot afschaffing van de bestaande portvrijdom voor overheidsdiensten in het locale en het interinsulaire verkeer.

Receptie aan boord van de „Vera Cruz"

Willemstad. — Aan boord van de „Vera Cruz" is morgen een cocktailparty ter gelegenheid van het bezoek van Luitenant Kolonel Jose R. Rapozo Pessoa, bijzonder vertegenwoordiger van de Companhia Colonial de Navegaçao.

De fa. S.E.L. Maduro & Sons, vertegenwoordiger van genoemde maatschappij van de Nederlandse Antillen, treedt op als gastheer. Het schip ligt gemeerd aan de Prins Hendrikwerf.

West-End begint met Cinemascope

Willemstad. — Gelijk wij reeds meldden, zal ook West-End binnen afzienbare tijd overgaan tot het geven van zogenaamde ruimtelijke filmvoorstellingen. De voor dit doel speciaal ontworpen apparatuur is reeds aanwezig en onder leiding van aannemer Pizziolo worden de noodzakelijke verbouwingen verricht, zoals het aanbrengen van een groot scherm en het plaatsen van de drie luidsprekers achter het scherm, opdat ook de geluidsweergave ruimtelijk wordt.

Binnenkort arriveert een technicus van de Westrex Corporation om de laatste hand te leggen aan de inrichting van het sound- en projectie-systeem. Het betreft hier een door de M.G.M. toegepast cinemascope (perspecta-sound), waarbij men zonder bril de sensaties van de ruimtelijke weergave kan ervaren.

Als eerste film wordt vertoond de kleurenfilm „Night of the round table", een film, die niets te maken heeft met de Ronde Tafel Conferentie, doch die voor de toeschouwers meer interessante facetten biedt dan de politieke ronde tafel. Andere films, die binnenkort in roulatie gebracht worden, zijn „Rosemary", „Jupiter's daughter", „Seven brides for seven brothers".

Het is nog niet bekend wanneer de eerste voorstelling plaats vindt.

Afscheid van (Papieren Huizen) Grevenbroek

Willemstad. — Gistermiddag is op het kantoor van het C.C.C. afscheid genomen van de heer Grevenbroek, die Curaçao zal verlaten. Namens het bestuur van het Cultureel Centrum Curaçao sprak de voorzitter voor deze stichting, de heer Bennebroek Gravenhorst, enige woorden tot de heer Grevenbroek en wees er op, hoe de vertrekkende zich volledig heeft gegeven aan de vormingstaak van de Curaçaose jeugd en daarbij het culturele belang (Papieren Huizen? — Red.) altijd heeft gediend.

Onder de aanwezigen op de receptie waren dr Lashley, de heer Meyer, de heer Goudeket en echtgenote, ds Eldermans, Pater Römer, de heer Edel van Twisk en de heer A. R. Quast.

Het initiatief van het Cultureel Centrum Curaçao juichen wij van harte toe, met belangstelling noteren wij in deze de activiteiten van de onlangs benoemde administrateur Henk Dennert, die zijn gezonde ideeën in stimulerende activiteiten omzet. Er waait, nu een figuur als Henk Dennert is aangesteld, een frisse wind, die veel belooft voor de toekomst.

Rechterportier sloeg open

Willemstad. — Op de Schottegatweg nabij Noord Rozendaal vloog een bestelauto tegen een lichtmast. De mast werd totaal vernield. De wagen liep beschadigingen op. De oorzaak van deze botsing is, althans volgens de verklaring van de bestuurder, dat tijdens het rijden het rechterportier van de bestelauto open ging. De chauffeur reikte naar de handle om de deur dicht te trekken en reed naar rechts van de weg, met bovengemeld gevolg. De bestuurder is licht gewond aan arm en schouder. De V.A. verleende EHBO.

Tegen de bus

Willemstad. — Hedenochtend had op de Sta Rosaweg, nabij de Mahaaiweg een verkeersongeval plaats. Een bestelauto ramde in volle vaart een stilstaand busje. De gehele rechtervoorzijde van de bestelauto werd vernield. De verkeersafdeling heeft de zaak in onderzoek.

Het verkeer

Willemstad. — De Verkeerspolitie meldde ons, dat gisteren vier lichte aanrijdingen behandeld werden.

Bouw gevangenis

Willemstad. — De Regering streeft er naar de bouw van een nieuwe Strafgevangenis en Huis van bewaring zoveel mogelijk te bespoedigen omdat aan de tegenwoordige eisen van doelmatige inrichting als zodanig dringend behoeft bestaat en met de bouw van de nieuwe gevangenis tevens de beschikking word verkregen over een afdeling voor vrouwen en jeugdige personen. De plannen voor dit nieuwe complex zijn gereed. De kosten van uitvoering van het voorgelegde project zijn hoog.

Wij tekenen hierbij aan, dat er tussen het Bestuurscollege van Curaçao en de Landsregering correspondentie gaande is. Zoals wij reeds meldden heeft de Regering het voornemen om de gevangenis te plaatsen in de nieuwe woonwijken achter Mahaai. Het Bestuurscollege vindt deze plaats minder geschikt en suggereerde als mogelijke plaats de omgeving van Hato, Rondo Klip enz.

Vaart

Het KLM vliegtuig dat Woensdag van hier vertrok landde hedenochtend 00.30 uur op Ned tijd op Schiphol.

Onrustig bioscoop publiek

Suffisanttheater op stelten

Suffisant-theater. — Het is gisteren rumoerig geweest in de Suffisant-bioscoop, als gevolg van het feit, dat wegens een technische storing aan de geluidsapparatuur de filmvoorstelling van gisteravond kwam te vervallen.

Reeds om 19 uur was, de gewoonte getrouw, het Suffisant-theater gevuld met geduldige toeschouwers, dat, naarmate het aanvangsuur — acht uur — naderde, drukker en drukker bevolkt werd. Maar wat er om acht uur gebeurde, het werd wèl later, maar van filmsterren op het witte doek was geen sprake.

Men bleef wachten, de wijzers van het uurwerk deden het wel, dat vader tijd van hen verwachtte, eerst tegen half tien werd het publiek, dat door gejoel, gefluit en geschreeuw van zijn ontstemming heeft doen blijken, medegedeeld, dat er geen film zou zijn. Verder had het publiek zich schuldig gemaakt aan baldadigheden door stoelen uit de grond te ontwortelen, de ontstemming steeg en zocht zich een uitweg in vernielzucht. Stoelen en verlichtingsornamenten moesten het ontgelden.

Toen tenslotte bleek, dat de entreegelden voor de (mislukte) filmvoorstelling niet werden terugbetaald en er geen kaarten voor een andere voorstelling voor in de plaats werden gesubstitueerd, was het hek van de dam.

3-D in Cinelandia

Willemstad. — Heden neemt men in het Cinelandia-theater proeven met het aanbrengen van het screen. Twee maanden van voorbereidingen hebben er toe geleid dat men nu zover is dat het screen van 3-D kan worden opgehangen. Volgende week Donderdag hoopt Cinelandia de eerste film in 3-D te brengen, dit is The House of Wax.

Zoals altijd tracht het Cinelandia-theater het beste van het beste te brengen, op ten 1 Augustus worden op Curaçao verwacht de apparaten van Cinemascope. Deze arriveren met Santa boot. Het zijn apparaten, genaamd Westrex Magnetic en Perspector Sound. Het duurt dus niet lang meer voordat wij de Cinemascope hier kunnen zien.

ARUBA

Laatste MULO-examens

Oranjestad. — De laatste 10 candidaten gingen naar het Sint Dominicus College om eind-examen MULO te doen en allen slaagden. Schoolopziener G. Kok sprak de geslaagden, examinatoren, ouders en belangstellenden toe en zeide, dat de laatste loodjes het zwaarst wogen en dit gold zeker voor de examinatoren. De candidaten zorgden, dat een ander spreekwoord van toepassing zou zijn, nl. Lest, best! De puntenlijsten gaven een prachtig resultaat weer, en wel beter dan alle vorige.

In een persoonlijk woord tot de candidaten wees spreker er op, dat nu de geslaagden het leven ingaan er vele verplichtingen op hen komen te rusten. Bij sollicitaties kijkt men van welke school zij vandaan komen. Het is een noodzaak geworden karaktervastheid te tonen, samen te werk en en plichtsbetrachting uit te dragen.

Hierna werden de namen der geslaagden voorgelezen, t.w. Flora Brul, Geerty Westerink, Ellen Wong, Helene Moore, Selma Orman, Yvonne Pablo (voor de beste werd een applaus gegeven), Robert Pieters, Rafael Swaen, Lucrecia Wallace en Benito Werleman. Aan de geslaagden onze hartelijke gelukwensen.

OUDE LIEFDESSMART DEED HAAR NAAR EEN KEI GRIJPEN

Benevento (Italië). — Daar ging Maria Vincenza Pascelone, ondanks haar 75 jaren, tóch nog het cachot in. Ze had wijzer dienen te zijn, Maria Vincenza, maar ze had nog steeds niet kunnen vergeten, dat Michele Drisciа, nu een grijsaard van 74 jaar, haar vijftig jaar geleden beloofd had met haar te zullen trouwen. Maar Michele hield zijn belofte niet en toen Maria hem dezer dagen, zittend op haar straatbalcon op de tweede etage, nog monter door de straat zag kuieren, kwamde de woede om de versmade liefde in haar hart plotseling reuzenhoog op, greep zij een grote steen en keilde die naar het hoofd van Michele. Het kwam aan, het kwam héél hard aan, want kort nadat men Michele naar het ziekenhuis had gebracht, overleed hij aan de gevolgen van een zware hoofdwond. En Maria Vincenza zit nu, op haar oude dag in de gevangenis en het kon wel eens zo lopen, dat ze er nooit meer uitkomt.

Rijksdelen Overzee

Kunnen de drie Guyana's worden geholpen?

Hilversum. — In de rubriek „Rijksdelen overzee" van de wereld-omroep sprak gisteravond drs A. Jonkers over het Guyana-symposion dat te Amsterdam werd gehouden. Hij zette uiteen, dat de vraag gesteld kan worden of er een basis is voor de samenwerking tussen de wetenschappelijke wereld in Frankrijk, Engeland ten behoeve van de Sociale, Economische en culturele ontwikkeling van de drie Guyanas. Voorts welk profijt hiervan verwacht mag worden.

Guyana symposion in Amsterdam

Prominente belichtte spreker de overeenkomende omstandigheden in de drie gebieden. Zeer vele tropendeskundigen in Engeland, Frankrijk en Nederland verrichten theoretisch en practisch werk dat de Guyanas ten nutte kan komen. Het zou — zo zeide spreker — naar mijn gevoelen een vreemde toestand zijn indien de werkers hier te lande niet zouden kunnen volgen hetgeen in Frankrijk en Engeland aan wetenschaps werk gebeurd en een vruchtdragende gedachtenwisseling achterwege zou blijven. Het symposion nu is een eerste begin om in deze leemte te voorzien. De indruk, als van de inzichten is aanbevolen gebruik te maken van de diensten 't Koninklijk Instituut voor de tropen om te fungeren als „clearingshouse" voor de verzaling en het bruikbaar maken van documentatiegegevens en resultaten van studies, die de ontwikkelingsproblemen der Guyanas raken.

De wenselijkheid geldt uiteraard ook voor onderzoekingen op agrarisch en bosbouwkundig gebied, die in Amsterdam besproken zijn, maar geldt even zeer voor andere terreinen van onderzoek. Het is dan ook de gedachte om in de toekomst periodiek te Londen Parijs of Amsterdam bijeenkomsten te houden waar dan de grondslag kan worden gelegd voor de samenwerking op verschillende gebieden. Zo kan het Amsterdams symposion het begin worden van een geregelde uitwisseling tussen wetenschappelijke werkers, die in Frankrijk, Engeland en Nederland kennis en gaven in dienst stellen van de vooruitgang van de Guyanas.

om op aanbevelingen van overleg in te gaan. Aan de aanbevelingen is een diepgaande discussie voorafgaande, die zijn neerslag zal vinden in een publicatie. Voor de regelmatige uitwisseling

Meer eerbied voor de grondwet

Minder dan tien kamerleden zouden tegen Statuut gekant zijn

Amsterdam. — Prof. mr P.J. Oud vraagt in „Elsevier Weekblad" onder de titel „Meer eerbied voor de Grondwet", de aandacht van de lezer voor het gebeurde bij de goedkeuring van het nieuwe Statuut voor het koninkrijk, dat in overeenstemming tussen Nederland en de West is tot stand gekomen.

„Er werden in de Tweede Kamer ernstige bezwaren aangevoerd tegen goedkeuring van dit Statuut bij gewone wet. De overgrote meerderheid van hen, die deze bezwaren aanvoerden, had tegen de inhoud van het Statuut op zichzelf geen bezwaar. Zou goedkeuring zijn gevraagd langs de weg ener Grondwetsherziening, dan zouden zij gaarne hun stem hebben gegeven. Door de weigering der regering met deze bezwaren rekening te houden, werd de beslissing een onzuivere. Het maakt nu bij de stemming de indruk, alsof van de 94 leden, die daaraan deelnamen, 19 tegen het Statuut waren, terwijl, indien aan het grondwettig bezwaar ware tegemoet gekomen, dit zeker beneden de tien zou zijn gebleven. Het is niet de bedoeling op de vraag der grondwettigheid van het Statuut opnieuw in te gaan. De gedachtenwisseling daarover is ook van regeringszijde met grote ernst en grondigheid gevoerd en daarover nakaarten heeft geen zin. Er zijn echter in het debat twee dingen gebeurd, waarop de aandacht moet worden gevestigd, omdat zij symptonen zijn van een verzwakking van het besef omtrent de betekenis van de Grondwet. De katholieke afgevaardigde Van Rijckevorsel verklaarde ondanks zijn overtuiging, dat het Statuut tegen de Grondwet inging, er zijn stem niet aan te onthouden, omdat hij vertrouwde, dat de Grondwet wel binnen niet al te lange tijd er mee in overeenstemming zou worden gebracht. De christelijk-historische fractie-voorzitter, Tilanus, ging evenzeer mede, hoewel hij erkende, dat de zaak wat de Grondwet aanging, niet waterdicht was. Hier in beide gevallen is er sprake geweest van opportunisme, dat wil, waar het een staatstuk geldt van zo grote betekenis als de Grondwet niet zonder ernstige bedenking voorkomt", aldus prof. Oud in „Elsevier Weekblad".

ZE KON NOCH VOORUIT, NOCH ACHTERUIT

Portsmouth. — Daar hing ze dan, mevrouw Lucy Longyear, tussen hemel en aarde, in het nauwe venstergat. En ze kon niet meer voor, noch achteruit. En ze wilde — neen, ze moest — vooruit, het raam uit, want achter haar loeiden de vlammen van een in brand staand huis.

Een politieman kwam er bij, rukte en trok, een brandweerman kwam te hulp: er was geen wikken of verwegen aan Lucy Longyear. Er zat niet veel anders op dan haar nat te spuiten en onderwijl probeerde een aantal mensen het venster uit te breken. Ook dat ging niet, want het was een stalen venster.

Tenslotte stapte een vastberaden brandweerman het brandende perceel binnen en slaagde er in haar achteruit trekkende te bevrijden. Toen nam hij haar op en langs een ladder daalde hij via een ander, groter venster, naar beneden.

Beneden gekomen viel mrs Lucy Longyear prompt flauw; dat deed ook de brandweerman. Want hij had het zwaarste werk van zijn leven moeten doen: Lucy Longyear, die het venster zo hermetisch afsloot, woog maar liefst 228 pond. En breng dat allemaal maar eens zonder ongelukken langs een ladder naar beneden.

Holly wood. — Enkele dagen geleden is te Hollywood overleden de filmproductieleider Leonard Goldstein, die in de afgelopen zes jaren meer dan 100 rolprenten heeft gemaakt. Hij bereikte de leeftijd van 51 jaar.

Damascus. — In Syrie zijn de rechters in staking gegaan om hogere bezoldigingen. De minister van onderwijs zou zijn afgetreden naar aanleiding van een meningsverschil over de aanpak van het dreigement der magistraten om niet in de rechtszaal te verschijnen.

Slechts lichte seizoensverbetering in Juni

Industriële productie in V.S.

In een overzicht over de maand Juni heeft de „Federal Reserve Board" bekend gemaakt dat de industriële productie in de Ver. Staten in Juni een lichte seizoenverbetering te zien gaf. De uitgaven voor nieuw-bouw waren, op een basis aangepast aan het seizoen, bijna even hoog als het record dat in Mei bereikt werd. De omzetten in de detailhandel zijn gestegen, voornamelijk in de auto-branche, terwijl de stabiliteit op de arbeidsmarkt toenam en voor de derde achtereenvolgende maand de seizoensrecordkoersen werden bereikt.

De staalprijzen liepen in het begin van de maand op, tengevolge van een loonsverhoging maar de meeste andere producten waren prijshoudend.

Het indexcijfer voor industriële en wijnproductie was met een correctie voor seizoen-factoren voor Juni 124, evenals in Mei. Dit was 1½ pct hoger dan in Maart en April, maar 9 pct lager dan de overeenkomstige periode van verleden jaar.

De productie van duurzame goederen bleef hetzelfde in Juni, waarbij een toename in de staalproductie ongedaan werd gemaakt door een teruggang in auto-assemblage. De productie van meubelen en televisie-apparaten gaan voor op in een expansie in de productie van duurzame goederen van huishoudelijke aard.

Met een boekje in een hoekje

Scheppend lezer

De maker van een goed boek is de goede lezer. Een goed hoofd leest niets onder er voordeel bij te hebben: in elk boek merkt hij vertrouwelijke mededelingen en kanttekeningen op, die ieder ander verborgen blijven en die ongetwijfeld alleen voor zijn oor bestemd zijn. Ieder moet de kunst van de kunstie wijze van lezen opnieuw ontdekken. Er bestaat net zo goed een scheppend lezen, als er een scheppend schrijven bestaat.

Carrière

Jan de Hartog, schoonzoon van de Britse schrijver J. B. Priestley, kon met schoonpapa een goede partij biljart spelen, waardoor hij altijd won, maar hij kon er jarenlang niet in slagen, door Priestley au serieux te worden genomen als literator. Hoezeer hij ook aan zijn werk schaafde, zijn schoonvader lachte hem uit. Toen veranderde de Hartog niet zijn werk, maar zijn biljart-techniek: hij verloor elke partij! Korte tijd later mocht hij het manuscript van Schipper naast God aan een toneel-directeur overleggen. Het resultaat kent U.

Reis langs de Bovenwinden X

Invloed van de Engelse taal domineert sterk

Sint Maarten is voor één derde Nederlands, voor twee derden Frans, zeiden wij hiervoor. De taal is Engels en dat geldt voor beide delen van het eiland. Fransen en Nederlanders hebben hier als moedertaal het Engels. De invloed van zoveel Engels sprekende eilanden in de omgeving; de weinige stabilitas loci of honkvastigheid in vroegere eeuwen is daar debet aan. Waarbij komt, dat via de Noordelijke Franse helft, waar men in de loop der geschiedenis bij tijd en wijle zeer Engels-Amerikaans getint was, het Engels evenzeer binnenkwam. Ook op Saba en Sint Eustatius is het Engels de moedertaal. Merkwaardig genoeg bijna zonder Amerikaans accent, hetgeen doet zien, dat het vooral de omringende eilanden en vroegere uit Schotland en Engeland gekomen „coloniërs" zijn geweest, die het Engels hebben geïmporteerd.

„I find it vies"

Volgens zeggen is de tongval op de drie Bovenwindse eilanden verwant aan de manier van spreken in Devonshire. Alleen op Saba hoort men wel wat Amerikaanse klanken, doch dit heeft een geheel andere oorsprong: tot voor weinige jaren trokken vele Sabanen naar de Verenigde Staten en keerden eerst na dertig en meer jaren terug.

Nederlandse invloed op het Engels

Nederlandse (maar merkwaardig genoeg, volgens zeggen, geen Franse) invloeden, doen zich op dat Engels gelden. Een dweil noemt men op de Bovenwindse eilanden doodleuk een **„dwile"**, waarbij het woord zelfs een Engelse spelling krijgt. Verder komt men uitdrukkingen tegen als **„to metsel a grave"** en wanneer iemand iets onsmakelijk vindt, kan men vernemen: **„I find it vies"**. De lijst is naar verlangen uit te breiden; wij geven slechts een paar voorbeelden.

Het Engels praevaleert

Dit geldt niet alleen voor Sint Maarten, maar voor alle drie eilanden. Kleine verschillen doen zich voor: op Saba heet een 2 1 2-centstuk een „copper", een woord, dat men op Sint Eustatius nooit zal horen. Daar heet deze munt een „stijver" (van stuiver).

Of dit op den duur zal verdwijnen? Het onderwijs is een contradictie op zichzelf. Omdat het Nederlandse eilanden zijn, zet het onderwijs zich ertoe deze taal ingang te doen vinden. De bevolking, die wel weet, dat het alleen voor diegenen, die later in overheidsdienst treden, nodig is deze taal te kennen, persisteert in het Engels. De feiten liggen nu eenmaal zo. De ganse omgeving is Engels, zelfs de Nederlandse pastoors preken in het Engels. Alle niet-katholieke kerken hebben predikanten van andere, Engelssprekende eilanden of gebieden: Methodisten, Adventisten, Anglicanen, Jehovah Witnesses, Pentecostals, Pilgrim-Holiness-members en wat er al niet aan kerken en kerkjes op de Bovenwindse eilanden bestaat. **Bij het** onderwijs is daarom de wijze raad gegeven met het Engels te beginnen. Het gevolg is, dat in de practijk de eerste klassen helemaal in het Engels onderricht ontvangen, waarna in de hogere klassen nog een zeer groot deel van het leerprogramma in het Engels wordt onderwezen. De kinderen leren het Nederlands dus als vreemde taal op school, zoals in Nederland kinderen Frans leren. Het is hun vermoedelijk even vreemd. Op straat, in winkels, op kantoren — nergens horen zij het. Het Nederlands klinkt op Sint Maarten, Saba en Sint Eustatius even vreemd als Chinees in Doetinchem of Soest. Toch leren de kinderen het lezen en wij kregen de indruk, dat zij zelfs nog wel begrijpen wat ze lezen. Het eenparig oordeel van onderwijskrachten, die veelal tien en meer jaren Bovenwindse practijk hebben, luidde evenwel: het heeft weinig zin, enkele jaren na de school zijn ze het volmaakt kwijt. Dat is natuurlijk jammer, maar even onontkoombaar als wanneer men de knaapjes, die mulo's of ulo's in Nederland hebben afgemaakt, drie jaren na dato nog eens wat Franse werkwoorden ging vragen. De vlotheid, waarmee elkeen in het polyglotte Caribische gebied talen leert, heeft alleen ten gevolge, dat er hier nog wet blijft hangen. Een schoenlapper op Saba, die het had over een bonk van een kerel, die kapitein van een schip was, zei: „hij is een broertje van ik".

Pluim op de hoed van I.v.O.

De wijze van tweetalig onderwijs is vermoedelijk wel de meest juiste en dan een pluim op de hoed van de Inspectie van het Onderwijs, die dit heeft uitgedacht. Aan de Franse kant van Sint Maarten, waar uitsluitend in het Frans wordt les gegeven, ziet men het bewijs van het tegendeel. Vanzelfsprekend is de waarde van het Frans in het dagelijkse leven wel heel wat anders dan van het Nederlands, al is dit misschien in de onmiddellijke omgeving, Caribië, waar de meesten immers hun leven zullen slijten, nog niet eens zo sterk. Om het Frans te forceren, importeert men aan de Franse kant onderwijskrachten van Guadeloupe, die geen woord Engels kennen (wat men daarbij van de verdere onderwijzersopleiding denkt, laten wij maar in het midden).

Van het moment af, dat de kinderen op school komen, horen zij dus een taal, waarin nog nooit iemand hen heeft toegesproken. Engels spreken, maar leren zij niet verder. Frans horen ze, leren ze, maar gebruiken zij niet. Resultaat is, dat zij aan het eind geen van beide kennen. Engels kunnen zij niet of alleen gebrekkig schrijven; Frans kennen zij, voor zover zij gebeden en liedjes uit het hoofd hebben geleerd. Men moet trouwens voor de aardigheid eens zo'n Frans schooltje gaan bekijken. De armste school van de Nederlandse eilanden is vermoedelijk wel die op Mount William, Sint Maarten, maar wat een hof van Eden, wat een voorbeeld van frisheid en opgeruimdheid, van licht en lucht, van netheid en orde is deze school vergeleken bij de hokken, waarin de Franse kindertjes les krijgen. Eerlijkheidshalve zij echter gezegd, dat men in Marigot doende is een nieuwe school te bouwen. De schooltjes op Grand'Case en het Franse Cul de Sac enz., zijn daarmee echter niet van de baan.

De Pastoor van Marigot

Een kerkgang op Zondagmorgen te Marigot is als het aanhoren van practische taaloefening. De pastoor springt van Frans op Engels en terug en dat in het veelvoudige. Heeft hij wat mede te delen, dan gaat dat in het Engels, zo ook bij het voorlezen uit de Heilige Schrift, omdat het kennelijk de bedoeling is, dat zijn gehoor het begrijpt. Moet er gebeden worden, dan gaat dit in rap Frans, want dat leerden de kerkgangers immers op school al uit het hoofd. De Franse magistratuur doet natuurlijk alles in het Frans — het is op zichzelf al een uniek feit, vermoedelijk ook wel het enige ter wereld, dat men in de kerk het Frans heeft laten schieten. Van alle kerken en kerkjes in het bisdom Guadeloupe zijn de twee kerkjes op Frans Sint Maarten de enige, waar Engels gebezigd wordt.

In Philipsburg en alle andere kerkjes van de Nederlandse Bovenwinden wordt uitsluitend het Engels gebruikt.

Overwicht van het Engels

Zo doet het de Nederlands-Antilliaanse magistratuur. In het Engels wordt rechtgesproken, in het Engels vergadert de Eilandsraad, in het Engels bedisselen de Bestuurscolleges, in het Engels hangen de officiële aankondigingen op de daartoe bestemde plaatsen, in het Engels worden officiële speeches gehouden en Engels is de voertaal bij de meeste bezoeken, die wederzijds worden afgelegd, behalve als de zes Nederlandse families van Sint Maarten, de drie van Saba en de vier of vijf van Sint Eustatius elkaar ontmoeten. En ook dan vindt dikwerf, terwille van een aanwezige Bovenwinder, de conversatie nog in het Engels.

De officiële afkondigingen worden ambtshalve ook nog eens in het Nederlands opgesteld — niet, omdat iemand daar profijt van trekt, maar omdat het usance is.

Halve eeuw terug: Grande Baie

Het Frans, dat eertijds op Sint Maarten veel sterker leefde dan nu, verdwijnt in toenemende mate. Franse namen aan de Nederlandse kant, zoals Grande Baie, vijftig jaar geleden nog in zwang, zijn sinds lang door Engelse vervangen. Geen mens, die van de Grote Baai spreekt: het water (en Philipsburg [illegible]) heet Great Bay. Alleen die oude vallei, waar deftige [illegible] herinneren, de Cul de Sac — uitgesproken [illegible] — heeft haar Franse naam behouden. Waarom, weet niemand. Evenmin waarom het een Cul de Sac is, want hoewel de autoweg ophoudt, voeren liefelijke bergpaden van het einde naar Marigot en zelfs voor wie goed tippelen en klimmen kan, naar Grand'Case.

Dr Joh. Hartog

(Nadruk, ook bij gedeelten, verboden)

Gebruik van atoom-energie
Amerik. Senaat keurt wets-ontwerpen goed

Washington. — Na een debat, dat ruim twaalf dagen geduurd heeft, heeft de Amerikaanse Senaat de door Eisenhower ingediende wetsontwerpen op de atoomenergie goedgekeurd met enkele amendementen. De Amerikaanse president kan bevriende mogendheden op de hoogte stellen van bepaalde atoomgeheimen. Ook wordt het industrieel gebruik van de atoomenergie mogelijk gemaakt.

Als „kikker" vermomd de grens over

Wels (Oostenrijk). — Oldrich Lopada heeft te Wels (Oostenrijk) op een persconferentie meegedeeld, hoe hij uit Tsjechoslowakije naar Oostenrijk uitgeweken is. Hij had een soort duikerpak van rubber gemaakt met als masker een gasmasker uit de oorlog. Aan dit masker had hij een afvoer- en een aanvoerslang van rubber bevestigd, die door een gecamoufleerd stuk kurk boven water werden gehouden. Voor het vervaardigen van dit „kikkerpak" had hij ongeveer een week nodig gehad.

Hij was op het denkbeeld gekomen door een oude illustratie van „kikkermannen' van de Amerikaanse marine aan het werk. Met deze uitrusting zwom hij onder water vijf kilometer langs de rivier de Dyje, die de Oostenrijk-Tsjechoslowaakse grens op twee plaatsen kruist. Zijn pak werd op een plaats opengescheurd door prikkeldraad, dat zich onder water bevond. Met behulp van een draadtang had hij zich echter weten te bevrijden.

Aanvankelijk had hij het plan gehad met behulp van een zelf gemaakte duikboot te ontsnappen. Hij had een duikboot reeds halverwege vervaardigd, doch stuitte toen op het nieuwe denkbeeld.

Maureen Conolly gewond

New York. — Maureen Connolly, de Wimbledon-kampioene dames enkelspel van dit jaar, die pas in haar woonplaats San Diego was teruggekeerd, na de wedstrijden, die zij op het Europees continent had gespeeld, is gewond geraakt. Tijdens een rit met haar paard werd het dier plotseling opgeschrikt door een naderende vrachtauto. Het paard begon te steigeren en wierp Maureen tegen de auto. Zij moest naar het ziekenhuis worden vervoerd, waar de artsen een zware verwonding aan haar rechter kuit constateerden.

Maureen zal haar titel van Amerikaans kampioene dames enkelspel volgende maand te Forest Hills nu niet kunnen verdedigen.

Modeshow per punter

De onlangs in het Overijselse plaatsje Giethoorn, bekend om zijn grote waterrijkdom en om zijn „punters", die er fiets en auto vervangen gehouden modeshow te water is een volkomne succes geweest. Niet alleen omdat het weer — een zeer belangrijke factor in deze — uistekend medewerkte, maar ook omdat de belangstelling voor deze unieke proefneming zeer bevredigend was.

De modellen voor deze door de Nederlandse textieldrukkers georganiseerde show waren aangepast aan het karakter van het platteland. Zij werden getoond door een viertal mannequins en een twaalftal leden van de Bond van Plattelandsvrouwen, die om beurten in hun moderne toiletjes plaats namen in een punter, waarin als tegenstelling een lid van het vrouwelijk geslacht gestoken in het oude streekcostuum met neepjesmuts gezeten was, terwijl de gondelier het oude zwarte Gieterse costuum met zwarte pet droeg.

Marijke Vetter — voor deze gelegenheid ook in Gieters costuum gestoken met kanten muts — gaf vanaf een van de pittereske bruggetjes een toelichting op de getoonde modellen en vertelde op charmante wijze over de uitstekende Nederlandse katoenen, zijden en nylon stoffen, waaarvan vele imprimé's uit z.g. „veredelde" materialen vervaardigd waren.

Rond de fusie Studebaker—Packard

Combinatie bezet vierde plaats in Amerikaanse auto-industrie

Wanneer de aandeelhouders van de Studebaker Corporation en Packard Motor in Augustus de fusie van de twee maatschappijen zullen hebben goedgekeurd, zal er een periode in de economische geschiedenis van de Ver. Staten ten einde zijn, die men later wellicht de „beginfase" van de automobiel-industrie zal noemen.

De transactie in kwestie zal uitlopen op de schepping van een nieuwe maatschappij voor de fabricage van auto's van dezelfde allure als General Motors, Ford en Chrysler. Toch zal de positie van „vierde" in de hiërarchie van deze industrie waarschijnlijk even fel betwist worden als de eerste plaats, op het ogenblik bezet door General Motors en geambieerd door Ford.

Een jaar geleden keken zes onafhankelijke maatschappijen met afgunst op naar „de grote drie" en betwistten elkaar de vierde plaats. Nu dienen zich drie belangrijke vennootschappen aan bijna op hetzelfde plan. Het zijn Studebaker—Packard, Kaiser—Willys en Hudson—Nash.

Op de universiteiten heeft gedurende verschillende generaties de gewoonte bestaan om te poneren, dat fusies van ondernemingen de concurrentie doden en tot monopolies leiden. Deze stelling wordt nu verworpen wat betreft de fusie van autofabrieken. Dit is het, wat vooral naar voren springt in de verklaring van M.James Nance, president van Packard, die president en hoofddirecteur van Studebaker—Parkard zal worden.

M.Nance heeft onderstreept dat de nieuwe maatschappij aan het publiek een groter aantal types een vollediger productie-assortiment zal aanbieden. Uiteindelijk zullen er meer mensen in dienst zijn in Detroit, de zetel van Packard en in South Bend, waar Studebaker sedert 104 jaar haar fabrieken heeft. De prijzenwedloop tussen de verschillende fabrieken zal er door verscherpt worden en deze evolutie zal de „reuzen", General Motor, Ford en Chrysler, niet welkom zijn.

Voor de toekomst voorziet M.Nance dat de Amerikaanse automobiel-industrie gedurende de zes volgende jaren tussen 5 en 6 millioen auto's per jaar zal blijven produceren en verkopen.

Gevangenis-oproer in „Koningin des hemels"

Rome. — Bij een uitbraakpoging door ongeveer veertig gevangenen uit de „Koningin des hemels", een gevangenis te Rome, werden twee dagen geleden tien gevangenen en bewakers gewond. De muiterij brak uit tijdens de luchtingperiode op het gevangenisterrein. Verscheidene gevangenen gingen de bewakers met ijzeren staven, die zij van het traliewerk hadden gerukt, te lijf. De rust werd hersteld, toen de bewakers dreigden het vuur te openen.

In Deheries (Frankrijk) was de hele bevolking in feeststemming, toen er een bruiloft gevierd werd. Zoiets was daar nl. in zestien jaar niet voorgevallen en het zal wel weer even lang duren voor de volgende bruiloft plaats vindt in dit dorpje van acht en dertig inwoners.

Tuberculose-bestrijding in preventieve richting

Nederland heeft laagste sterftecijfer

(Van een medewerker in Nederland)

Met gerechtvaardigde trots mocht dr. M. R. Heynsius van den Berg, voorzitter van de Kon. Ned. Centrale Ver. tot Bestrijding der Tuberculose, op de in Utrecht gehouden algemene vergadering mededelen, dat het sterftecijfer voor de tuberculose in 1953 met bijna 25% is gedaald en thans 9,3 per 100.000 inwoners bedraagt. Met dit ongekend lage sterftecijfer staat Nederland vooraan in de wereld; het is nog geen 5% van het sterftecijfer in het begin van deze eeuw. Er is dus reden tot tevredenheid, maar niet tot genoegzaamheid, want er werden in 1953 nog 13.000 nieuwe gevallen van tuberculose ontdekt. Dit cijfer is wel 1.000 lager dan in 1952, betoogde prof. dr. R. Hornstra, hoogleraar in de sociale geneeskunde te Utrecht, in zijn voordracht over bestrijdingsproblemen bij een teruglopende ziekte, maar de daling van het ziektecijfer heeft geen gelijke tred gehouden met die van de sterfte. We zijn dan ook nog niet zo ver, dat het er alleen nog maar om gaat een geweken vijand buiten de grenzen te houden.

Het besmettingsgevaar is wel zeer afgenomen, betoogde prof. Hornstra verder. Het overgrote deel der kinderen groeit thans geheel tuberculose-vrij op, maar in Zuid-Holland vormt het tuberculeuze vee nog een besmettingsbron; pas wanneer de hele veestapel vrij van tuberculose is, mag een daling van de index der boerenkinderen verwacht worden. De vraag rijst echter, of deze situatie blijvend zal zijn, of dus een catastrophale omkeer uitgesloten kan worden. Onze bevolking heeft steeds minder kans op besmetting, maar mist ook de relatieve onvatbaarheid. Deze situatie noodzaakt tot uiterste waakzaamheid. Men heeft niet veel goeds te verwachten, wanneer in sociaal moeilijke omstandigheden, b.v. een oorlog, besmetting plaats vindt in een voor tuberculose maagdelijke bevolking.

Hierbij komen twee vragen sterk op de voorgrond: hoe ontdekken we besmettingsbronnen of potentiële besmettingsbronnen en wat kunnen we doen om de resistentie van onze zonder contact met de bacil opgegroeide bevolking te verhogen? De consultatiebureaux zullen hun epidemiologische werkzaamheden moeten intensiveren en het bevolkingsonderzoek moet voorlopig gehandhaafd blijven. Bovendien zal het vraagstuk van de verplichte aangifte opnieuw besproken moeten worden; Frankrijk en Nederland kennen deze verplichting niet, maar de argumentering is thans anders dan vroeger.

Tenslotte zal de resistentie van de bevolking verhoogd moeten worden via een positieve gezondheidszorg, want het physisch milieu, maar ook het sociale, het tussen-menselijke milieu en de psychische reactie van de mens op wat hem in het leven wedervaart zijn medebepalend voor het verloop van een tuberculose-proces. Deze niet-specifieke verhoging van de weerstand van de bevolking is geen rechtstreekse taak voor de georganiseerde tuberculose-bestrijding maar een kwestie van sociale politiek, geestelijke gezondheidszorg en gezondheidsopvoeding.

Door het teruglopen van de tuberculose komt het accent van de bestrijding dus sterker op de preventie te liggen, in de zin van het streven naar een tuberculose-vrij milieu voor de mens.

Braziliaanse folklore

(Van een correspondent uit Amsterdam)

Het is eigenlijk begonnen in Miecio Askanasy's boekwinkel annex kunsthandel in Rio de Janeiro. Daar repeteerde in 1949 onder leiding van Haroldo Costa een groep dansers, die later de kern zou vormen van het „Teatro Folclorico Brasileirò", dat thans de wereld doortrekt om in zang, muziek en dans de volkskunst van Brazilië op het toneel te brengen. En met groot succes. Miecio Askanasy, die zijn boekwinkel heeft verkocht en thans de groep leidt, heeft er een en ander van verteld. Eigenlijk behoefde hij niet veel te vertellen, de stapels krantenknipsels die hij meebracht spraken voor zich zelf. En hoewel de Hollandse nuchterheid altijd nog laat zeggen „we zullen wel zien", doet het toch wel iets te lezen dat in Londen, ja in Londen, om nog niet te spreken van het publiek in Portugal en Frankrijk, de toeschouwers van galerij tot loge in een soort extase geraakten door hetgeen het „Teatro" op de planken zette.

De Braziliaanse folklore is gebaseerd op het rhythme, het Afrikaanse rhythme, dat zowel in de religieuze als in de profane manifestaties de toon aangeeft. Religie en carnaval zijn de twee belangrijke inspiratiebronnen voor de Braziliaanse volkskunst. Men kent in Brazilië een typische mixture

van bijgeloof en Christendom, men danst en zingt b.v. op het kerkplein voor een of andere Afrikaanse godheid om daarmee een van onze Heiligen te eren. Anderzijds is er het carnaval, vooral dat van Rio de Janeiro, dat een evenement vormt waar zich gedurende het gehele jaar alle aandacht op concentreert. Het carnaval dat telkens een stroom van nieuwe sambamelodieën voortbrengt. Zowel van het religieuze als van het carnavaleske aspect van het Braziliaanse volksleven zal het „Teatro" in zijn show „Brasiliana", die enige tijd in het Amsterdamse Carré gehuisvest zal zijn, zo het een en ander laten zien. Onder leiding van de dirigent José Siqueira, die in 't Braziliaanse muziekleven een belangrijke plaats inneemt en hier o.a. de première van zijn compositie „Xangô" zal geven en met medewerking van de vele danseressen, dansers, musici en zangers, die de groep telt.

In het zand van MARS

door ARTHUR C. CLARKE

(Vert. door F. van Oldenburg Ermke)

12

Gibson was prettig verrast te merken, dat dit spel hem heel goed afging. Hij slaagde er bijna in om het van Scott te winnen ondanks — of dank zij — diens weloverwogen uitvoerige techniek. Hij plaatste de pijl zorgvuldig midden in de lucht, ging een paar meter achteruit om er langs te turen en mikte het projectiel dan met een behendige slag op weg naar het doel.

Scott mikte optimistisch op het hart van de roos, toen Bradley de kamer binnen kwam zweven met een radiogram in zijn hand.

„Niet kijken", zei hij met zijn zachte, zorgvuldig gemoduleerde stem, „maar we worden gevolgd'.

Allen staarden hem met open mond aan, terwijl hij rustig tegen de deurpost hing. Mackay was de eerste, die van de schrik bekomen was.

„Verklaar je nader, alsjeblieft", zei hij bondig.

„Er komt in volle vaart een Merk III postprojectiel achter ons aan. Het werd zojuist afgeschoten vanaf het Buitenstation en moet ons binnen vier dagen passeren. Ze willen, dat ik het opvang met onze radio-contrôle, zodra het ons passeert, maar met de afwijking, welke het moet hebben op die afstand is dat wel wat heel veel gevraagd. Ik betwijfel, of het ons binnen een afstand van honderdduizend kilometer voorbij zal gaan".

„Waar dient het voor? Liet iemand zijn tandenborstel achter?"

„Er schijnen dringende medicijnen in te zitten. Hier, dokter, kijk jij maar eens".

Dr. Scott bekeek en onderzocht de boodschap nauwkeurig.

„Ja, dàt is interessant Ze denken een tegengif tegen de Mars-koorts te hebben. Het is het een of ander serum. Het werd bereid door het Institut Pasteur. Ze moeten wel zeer overtuigd zijn, dat het spul helpt dat ze zich zoveel moeite geven om het ons na te sturen".

„Wat, in 's hemels naam, is een Merk III projectiel — om nog te zwijgen over Mars-koorts?" kon Gibson zich niet weerhouden te vragen.

Dr. Scott antwoordde, voordat iemand nog een mond kon opendoen.

„Mars-koorts is eigenlijk geen ziekte, die op Mars thuishoort, maar schijnt veroorzaakt door een aards organisme, dat we daar gebracht hebben en dat meer voorkeur scheen te hebben voor het nieuwe dan voor het oude klimaat. Het heeft ongeveer hetzelfde effect als malaria. Veel mensen sterven er niet aan, maar de economische consequenties zijn zeer ernstig. Het verlies aan arbeidsuren per jaar —"

„Dank u. Ik herinner me nu alles weer. En dat projectiel?"

Hilton mengde zich als vanzelf in het gesprek.

„Dat is eenvoudig een kleine automatisch bestuurde raket met radio-contrôle en een zeer hoge eindsnelheid. Het wordt gebruikt voor vrachtvervoer tussen de interplanetaire stations of om wereldruimschepen achterna te gaan, als die iets hebben achtergelaten. Wanneer het binnen radio-bereik komt, neemt het contact met onze zender en komt op ons af. Hé, Bob", zei hij plotseling, zich tot Scott wendend, „waarom zonden ze het niet direct naar Mars? Het kon daar veel eerder zijn dan wij".

„Omdat dit zijn kleine passagiers weinig zou aanstaan. Ik zal enkele cultures voor ze moeten klaar maken om in te leven en voor hen moeten zorgen alsof ik hun kindermeisje was. 't Is mijn gewone werk niet, maar ik geloof, dat ik me nog wel het een en ander kan herinneren van wat ik daaromtrent gedurende mijn practicum geleerd heb".

„Zou het niet op z'n minst wenselijk zijn", zei Mackay met een van z'n zeldzame pogingen om humoristisch te schijnen, „dat iemand buiten op de romp een Rood Kruis schilderde?"

Gibson was diep in gedachten.

„Ik leefde in de overtuiging", zei hij eindelijk, „dat het leven op Mars erg gezond was zowel in physiek als in psychisch opzicht."

„U moet niet alles geloven, wat u in boeken leest", zei Bradley op komiek schoolmeesterachtige toon. „Waarom iemand het in z'n hoofd kan krijgen, om naar Mars te willen gaan, is me volkomen onbegrijpelijk. 't Is vlak, 't is koud en vol van miserabele, nagenoeg volkomen ondervoede planten, die er uitzien als groeiden ze in een gruwelgriezel-verhaal van Edgar Allan Poe. We hebben er millioenen ingestoken en er geen stuiver zelfs voor teruggekregen. Iedereen, die er uit eigen vrije wil heengaat, zou eerst eens zijn hersens moeten laten onderzoeken. Dat is heel in het algemeen bedoeld, natuurlijk."

Gibson glimlachte enkel maar eens vriendelijk. Hij had geleerd om Bradley's cynische uitlatingen met een korreltje zout te nemen, maar hij was er nooit helemaal zeker van, in hoeverre die knaap alleen maar dééd, alsof hij beledigend wilde zijn. Voor deze ene keer echter liet kapitein Norden zijn gezag voelen. Niet enkel om te voorkomen, dat Bradley het laatste woord zou hebben, maar om te verhinderen, dat zoveel verontrustends en mismoedigs in druk verspreid ging worden. Hij tracteerde zijn electronen-deskundige op een woedende blik.

„Ik moet je zeggen, Martin", zei hij, „dat hoewel meneer Bradley niet van Mars houdt, hij al even gering denkt van de aarde en Venus. Laat je dus door zijn opvattingen niet verontrusten."

„Neen," lachte Gibson. „Maar er is één ding, dat ik zou willen vragen".

„En dat is?" vroeg Norden bezorgd.

„Denkt meneer Bradley ook zo gering over zichzelf, zoals hij dat van heel de rest doet?"

„Vreemd genoeg wel", gaf Norden toe. „En dat bewijst, dat hij ook wel eens gelijk heeft".

„Eén—nul", mompelde Bradley, bij hoge uitzondering verlegen om een antwoord. „Ik zal me nu spinnijdig in de eenzaamheid terugtrekken om een passende repliek op te stellen. Wil je intussen, Mac, de coördinaten van het projectiel opvragen en me laten weten, wanneer het binnen ons bereik moet komen".

„Goed", zei Mackay verstrooid. Hij was weer verdiept in Chaucer.

VIERDE HOOFDSTUK

De eerstvolgende dagen had Gibson het te druk met zijn eigen zaken om zijn volle aandeel te nemen in het enigszins beperkt gezellige leven aan boord van de Ares. Zijn geweten had hem gekweld, zoals altijd, wanneer hij langer dan een week niets uitvoerde, en hij was opnieuw hard aan het werk.

(Wordt vervolgd).

Het geraamte, fracturen, Matthijsen, enz.

Medisch standpunt

Als ik mij niet vergis kunt u zich geen griezeliger deel van het menselijk lichaam voorstellen dan het geraamte. Dit blijkt wel uit de onderwerpen van allerlei griezelverhalen, uit de zogenaamde kerkhof-grollen en bijvoorbeeld uit de verbijsterende indruk die de knekelgravures van Albrecht Dürer steeds weer maken evenals uit de verlammende suggestie van de schilderijen van de moderne Nederlander Raoul Hynckes. Het geraamte is echter ook om andere redenen zò belangrijk voor de mens, dat ik het deze week neem als uitgangspunt voor een kleine beschouwing. Zoals u weet vermeldt het Scheppingsverhaal, dat God in den beginne een rib aan de slapende Adam ontnam en deze gebruikte als grondstof voor de eerste vrouw. De meeste mannelijke lezers zullen het met mij éèns zijn dat deze rib, zijnde een luttel deel van Adams geraamte, van essentiële invloed is geweest en nog is op het gehele wereldgebeuren. Ook zuiver anatomisch gezien is het geraamte een onmisbare zaak. Een mens zonder geraamte is een onvoorstelbaar wezen, slap als een vaatdoek, onbeweeglijk neerliggend, niet in staat om te ademen, zijn eigen hersenen kapot drukkend. Er bestaat een ziekte waarbij grote delen van het geraamte zo week worden als deeg. Dergelijke patiënten verkeren in een beklagenswaardige toestand en zijn, indien niet op tijd wordt ingegrepen, onherroepelijk ten dode opgeschreven. Breuken op strategische plaatsen van het geraamte kunnen eveneens het leven direct bedreigen, bijvoorbeeld breuken van de halswervels, van de ruggegraat, van de schedelwand en van meerdere ribben tegelijk. De bedoeling van dit artikel is uw kennis van de fracturen wat aan te vullen.

Een fractuur is de opheffing van de samenhang van een beenstuk m.a.w. het gebroken zijn van een bot. Indien u nu wilt bedenken dat de botten van het menselijk lichaam niet alleen een beschermende functie hebben, maar bovendien de kapstok zijn van alle spieren en pezen, dan begrijpt u onmiddellijk dat de breuk van een dezer botten een serieuze aangelegenheid is, die met zorg bekeken en behandeld moet worden. Als er reden bestaat om bij uzelf of bij iemand in uw omgeving een fractuur aan te nemen, dan is het zaak geen overijlde dingen te doen. Iemand met een gebroken nek of ruggegraat mag onder géén voorwaarde door leken worden vervoerd, ook al ligt het slachtoffer midden op een drukke rijweg. Raak de getroffene niet aan, maar roep zonder aarzelen een dokter. Een gebroken arm, been of rib vereist i e t s minder voorzichtigheid. In geval van nood kan de leek eerste hulp bieden door het gebroken lidmaat te steunen met een spalkverband. Hiervoor kan alles dienen, desnoods een tak of een bos stro die met twijgen of een kledingstuk wordt bevestigd. Een zo snel en geriefelijk mogelijk transport naar de dichtstbijzijnde dokter blijft dringend noodzakelijk, omdat bij elke verwonding van het bot een bloeding optreedt die het „zetten" bemoeilijkt. Tot zover uw aandeel in de fractuurbehandeling. Laat u nooit verleiden tot een eigenmachtige poging om de fractuurstukken op elkaar te zetten, want de gevolgen voor de patiënt zijn nooit anders dan rampzalig geweest.

Tenslotte nog iets over de moderne methoden om fracturen van de ledematen tot genezing te brengen. Als de breuk „gezet" is komt het erop aan de stand van de botstukken te handhaven. In het begin van de 19e eeuw gebruikte men daarvoor nog houten en metalen spangen. In 1852 precies honderd jaren geleden, ontdekte de Nederlander Matthijsen het gipsverband. Het gipsverband van onze beroemde landgenoot wordt nog overal ter wereld in ere gehouden. Er zijn echter breukplaatsen die geen gipsverband toelaten, bijvoorbeeld de dijbeenhals, en breukplaatsen die ondanks de steun van het gips niet vergroeien. Een tiental jaren geleden zag men er heil in de dijbeen-halsfractuur te herstellen door er een ivoren pen doorheen te slaan. De Amsterdamse chirurg Noordenbos verving de ivoren pen door een botspang uit het scheenbeen van de patiënt. De laatste tijd gingen Smith-Peterson, Svendo Johanssen en Küntscher er toe over metalen pennen te construeren die gebruikt worden om de breukstukken van het bot in de juiste stand te consolideren.

Vanzelfsprekend is dit overzicht van de fractiebehandeling bij lange na niet volledig. De verschillende rekverbanden heb ik ongenoemd gelaten evenals de medicamenten die de hedendaagse chirurg voorschrijft omdat deze de botwondgenezing bevorderen, nog afgezien van de rol die de heilgymnastmasseur in het genezingsproces speelt. Slechts heb ik willen bereiken dat u het geraamte niet alleen beschouwt als een schrikaanjagende knokenwinkel, en dat u elke blessure van het geraamte beziet als een verwonding die de harmonie van de lichaamsbouw in gevaar brengt. Daarnaast gaf ik enige tips voor de eerste hulp bij fracturen.

GROENE-VLAG-KLARING *heeft in Lobith niet de dood in de pot gebracht*

DRUKTE OP EN BIJ DE RIJN

(Van een medewerker in Nederland).

Jaarlijks passeren ruim 100.00 Rijnschepen de grens bij Lobith-Tolkamer en dat aantal schijnt nog eerder toe dan af te nemen. Om een vlot en soepel grensverkeer te water mogelijk te maken, heeft de Nederlandse douane sinds enkele jaren de zg. „groene-vlagklaring" ingevoerd. Dat houdt in, dat schippers, wier documenten in orde zijn bij het binnenvaren van het klaringsrayon, een groene vlag hijsen. De douane kan dan meteen aan boord komen, zonder dat het schip aan de wal hoeft te komen of op stroom te wachten. Het klaringsrayon, dat zich uitstrekt van Spijk tot aan Millingen, is ongeveer acht kilometer lang en wanneer het schip met de douane aan boord langzaam doorvaart, hebben de ambtenaren voldoende tijd om hun werk te doen.

De groene-vlag-klaring, of, zoals men in Tolkamer zegt: het groenklaren, heeft aanvankelijk nogal wat stof doen opwaaien. 's Lands belang en gemeentebelang botsten fel op de Rijnoever daar vlak bij de grens. Het is uiteraard een nationaal belang wanneer de scheepvaart aan de grens zo weinig mogelijk oponthoud heeft en zo snel mogelijk kan doorvaren naar de havens van bestemming. Ook in de geest van de Europese gedachte is een soepele en snelle grenspassage van betekenis. Maar in Lobith-Tolkamer is men het jaren door anders gewend geweest en daaraan dankt het zijn bloei. Immers, vroeger was het de gewoonte, dat de schepen aan de wal kwamen, dan wel op stroom voor anker gingen. De schipper ging met zijn vrouw aan land en terwijl in een van de expeditiekantoren de papieren in orde werden gebracht, bracht de schipper enkele uren door in een café, terwijl zijn vrouw inkopen ging doen.

Service te land en te water

Tolkamer leefde aan en van het water en het leeft er gelukkig nog van. Lobith-Tolkamer bestaat voornamelijk uit een aantal kantoren, zoveel café's dat men er nooit hoeft te zoeken en voorts een groot aantal winkels, waarvan vooral de levensmiddelenbedrijven qua allure hebben van grote-stadswinkels, zeker wat de uitgebreide sorteringen betreft. Schippers zijn niet karig en zij houden van goed eten. Vandaar de voortreffelijke winkels die men in Tolkamer vindt. Primeurs als de eerste aardbeien, nieuwe aardappels, etc. zal men eerder in de Lobithse winkels aantreffen dan elders in den lande.

Er liggen daar langs de waterkant investeringen. Niet alleen aan kaden en aanlegsteigers etc., maar vooral ook in gebouwen, kantoren, winkels, voorraden. Heel deze verzameling van winkels en café's dankt haar bestaan aan de gunstige plaats aan de Rijn juist bij de grens. Geen wonder dan ook dat Lobith-Tolkamer de schrik om het hart sloeg toen men enkele jaren geleden over het groenklaren hoorde. De zakenwereld zag zich al failliet gaan, terwijl de ganse Rijnvaart haastig Lobith voorbij stoomde. Maar nu, na een paar jaren practijk, blijkt het al met al nog best mee te vallen en voorlopig loopt het nog wel los met de faillissementen in Lobith. Evenzo met het groenklaren.

Vraagt men in Lobith-Tolkamer wat er nu eigenlijk groen klaart, dan lopen de antwoorden nogal uiteen. De zakenlieden zullen zonder aarzeling zeggen: „Zeker meer dan zestig procent". De douane zegt: „Nog steeds niet genoeg...."

De motorschepen doen practisch niet mee aan groenklaren. Zij zijn altijd nog vlugger klaar, wanneer ze aanleggen. Tankschepen en motorschepen met een lengte van meer dan 65 meter moeten echter niet aan de wal komen, maar moeten op stroom wachten. Nee, het is zeker niet zo, dat alles nu maar Lobith voorbij vaart. De watertaxi's schieten nog altijd heen en weer om de schippers van of aan boord te brengen. En een uitgestorven indruk maakt Lobith allerminst.

De bakens verzet

Daarbij komt, dat de zakenlieden ter plaatse niet bij de pakken zijn blijven neerzitten, maar met het verlopen van het getij de bakens hebben weten te verzetten. Ook zij hebben hun maatregelen genomen, opdat de schaduw van de groene vlag niet te diep in hun portemonnaie zal vallen. Samenwerking heeft daarbij o.m. tot het resultaat geleid, dat alle zaken en café's in Lobith nu zijn voorzien van een luidspreker, die vanuit een centrale post wordt bediend. Van tijd tot tijd hoort men daardoor een stem klinken, die zegt: „Schip zus en zo is klaar voor de douane" of de schipper, waar hij zich ook in Lobith bevindt, weet dan dat het tijd is om terug te gaan aan boord. Ook boodschappen worden via deze luidsprekerinstallatie wel eens doorgegeven en het behoeft geen betoog, dat de schippers deze service van de Lobithse zakenwereld weten te waarderen.

Ook de expeditie-kantoren aan de waterkant hebben zich bij de veranderde omstandigheden aangepast. Hun mensen varen tegenwoordig in kleine snelle bootjes de schepen, die groen willen klaren, buiten de klaringszone tegemoet om de papieren in orde te maken en zo te voorkomen, dat schepen dit in Rotterdam of elders zullen doen. Via een mobilofoon staan ze steeds in verbinding met het Lobithse kantoor zodat alles zo snel mogelijk kan worden afgewikkeld.

En wat de winkels betreft, nog altijd komen er in Lobith veel schippers aan de wal. Dan is er nog een klein legertje van parlevinkers, die nog altijd zo'n waren bij de plaatselijke winkels betrekt. Er is zelfs een slagerparlevinker bijgekomen, die de biefstukken en ossenhaasjes aan boord aflevert. Nog altijd hebben de slagers in Lobith per week een drie à vier koeien nodig en vandaar dat het kleine Lobith er een eigen slachthuis op na kan houden, dat bovendien nog winsten afwerpt ook. Tenslotte heeft Lobith sinds enkele jaren een entrepot en ook daarin schuilt een niet onaanzienlijke verdienste voor de middenstand.

Nee, de groene vlag heeft niet de dood in de pot gebracht in het kleine Lobith waar de winkels van half zeven in de ochtend tot half tien in de avond geopend zijn. Lobith heeft naast de groene vlag een andere gehesen: die van de service in de meest uitgebreide zin. Wanneer Mohammed niet naar de berg komt, komt de berg naar Mohammed. Met een brede variant op dit spreekwoord is Lobith nog een stapje dichter naar de Rijn gekomen, en de dienstbaarheid desnoods langzij te brengen.

Gevluchte componist Kunst politiek geexploiteerd

Londen. — Andrzej Panufnik, de vooraanstaande Poolse componist en dirigent, die dezer dagen naar het Westen is uitgeweken, heeft te Londen verklaard, dat hij zo politiek geëxploiteerd werd, dat hij tijd noch rust had om zich aan zijn scheppend werk te wijden. De 39-jarige componist had toestemming gekregen om naar Zurich te gaan voor een radio-uitvoering van twee concerten. Zijn 25-jarige echtgenote was reeds eerder naar Engeland gekomen. „In het communistische Polen heeft de kunstenaar geen vrijheid tot scheppend werk of van keuze der middelen om zich uit te drukken", aldus Panufnik op een persconferentie.

Zweden was enig tijd geleden een centrum van astronomen, zowel wetenschapsmensen als amateurs, die zich daar installeren voor het bestuderen van een zonsverduistering. Amerikaanse, Nederlandse en Duitse groepen vestigden zich er. Een betonwerker uit Nederland, de heer P. G. Meesters, in zijn vrije tijd een verwoed amateur-astronoom, maakte de reis van Nederland naar Zweden (1490 km.) per fiets. Hij woonde in het Nederlandse centrum bij Figeholm in een tentje en wachtte daar de komende gebeurtenissen af.

KEITREKKERS VAN 1661 HERLEEFDEN

Amersfoortse kei in optocht naar nieuw voetstuk getrokken

Weer bier, tabak en krakelingen

(Van onze Ned. correspondent)

Meer dan honderd burgers van Amersfoort hebben begin dezer maand de historische kei dwars door hun stad getrokken en daarmede zowel hun bijnaam van „keitrekkers" opnieuw eer aan gedaan als een nieuw hoogtepunt toegevoegd aan de reeds indrukwekkende geschiedenis van de in binnen- en buitenland bekende zwerfsteen, die reeds in een resolutie van Karel V in 1545 genoemd wordt, liggend op de weg naar Utrecht. De halve stad was uitgelopen en honderden vreemdelingen voegden zich bij de inwoners van Amersfoort langs de straten van de binnenstad om de historische optocht te zien passeren. Zij zagen daarbij een herhaling van de feestelijkheden in 1903, toen de steen eveneens door de stad getrokken werd, gelijk dat in 1661 voor de eerste keer geschiedde. Wederom heeft Amersfoort thans het plechtig voornemen gemaakt de steen in de toekomst te laten rusten, maar zolang zij keitrekkers genoemd zullen worden, zal de steen vermoedelijk geen ongestoorde rust vinden. Hetgeen een zwerfsteen trouwens ook niet zou passen.

Huidig geslacht sterker dan dat van 1661?

In de kleurige optocht reed jonkheer Everhard Meyster mee, naast zijn echtgenote in een karos gezeten, omgeven door pages, schutters, burgemeesters, schepenen en edellieden. Hij was ook in 1661 de hoofdfiguur, omdat hij met z'n vrienden gewed had — om drieduizend gulden — dat hij kans zou zien de steen binnen de stad te brengen. De rijke en excentrieke jonkheer vond 400 Amersfoorters bereid de elf ton wegende kei naar de Varkensmarkt te trekken. Hij tracteerde hen onderweg op bier, tabak en krakelingen, hetgeen ook Woensdagmiddag gebeurde.

Toen de kei eenmaal in de stad lag, schaamden de Amersfoorters er zich toch wel een beetje voor en in 1673 werd besloten de kei te begraven. De herinnering bleef echter en ruim 200 jaar later wist iedere Amersfoorter nog, dat er onder de Varkensmarkt een kei moest liggen. In 1903 werd een beloning uitgeloofd voor de vinder, want de juiste plaats was niet bekend. Met ware hartstocht begonnen honderden Amersfoorters de markt om te ploegen, totdat na enige dagen een zekere „Spekkie" de gelukkige vinder genoemd mocht worden. In triomf werd de kei door de stad getrokken, zoveel mogelijk volgens het ceremonieel van 1661, en op een voetstuk geplaatst. Nadien is de kei nog enige keren verhuisd, maar nu heeft het Kei-comité de gemeente een blijvend voetstuk aangeboden in het plantsoen Zuid, waarop de kei nu dan een nieuwe rustplaats gevonden heeft.

Duizenden Amersfoorters schaarden zich tegen vijf uur rond burgemeester H. Molendijk, toen de kei, voorafgegaan door muziek, paarden en gecostumeerde burgers, bij het plantsoen aankwam. Bovenop de kei zat „Spekkie" en onder de keitrekkers bevond zich de 78-jarige Hendrik van den Hengel, die in 1911 uit Amersfoort naar de Verenigde Staten vertrok. Men vertelt in de stad, dat hij speciaal voor het keitrekken uit Amerika is teruggekomen. Enige keitrekkers droegen met trots een tijdens de optocht ontvangen medaille, ter herinnering aan het feit, dat zij ook in 1903 tot de keitrekkers behoord hadden.

Terwijl van de Onze Lieve Vrouwetoren het Keitrekkerslied klonk, droeg jonkheer Everhard Meyster de kei aan de burgemeester over, met het verzoek aan „allen borgeren van onse stadt en aan allen degenen, die van buyten komen" om de steen „in hoogen eere te houden en de ghene insolentien ofte ongereghtigheden daeraen ofte daermede te bedrieven", zoals de oorkonde luidde, die door herauten op verschillende punten van de stad werd voorgelezen.

Daarna moest er een moderne hijskraan aan te pas komen om de kei op het voetstuk te plaatsen, dat door de burgemeester in dank aanvaard werd.

Tevoren had burgemeester Molendijk openlijk in twijfel getrokken of de slee, waarop de kei getrokken werd, geen geheimzinnig mechaniek bezat, dat het trekken vergemakkelijkte. Wieletjes misschien? „Spekkie", noch de jonkheer, noch de Amerikaan loste het raadsel op, hoe het mogelijk was de kei met honderd man te trekken, terwijl er in 1661 vierhonderd man nodig geweest waren!

De Amersfoorters vroegen er trouwens niet naar. Zij verheugden zich er slechts over, dat hun kei weer een waardige plaats gekregen had, en vierden feest tot laat in de avond. Zij wachten thans op de volgende gelegenheid om met een beetje genoeglijke zelfspot hun bijnaam van keitrekkers opnieuw eer aan te doen.

Zeven weken in de Sovjet-Unie XIX

Tussen loon en kosten voor levensonderhoud zit maar weinig speling

WONINGNOOD HEEFT GUNSTIG EFFECT OP HET „HUISHOUDBOEKJE" VAN DE ARBEIDER

Uitgaande van een bedrag van 10 tot 15 roebel, dat men — zoals we in ons vorige artikel uiteengezet hebben — in de Sovjet-Unie per dag nodig heeft om zich te voeden, en 150 roebel per maand voor kleding, komt men dan tot de slotsom, dat een vrijgezel per maand over ongeveer 600 roebel moet kunnen beschikken, terwijl de kosten voor kleding en levensonderhoud in een gezin maandelijks ongeveer 450 roebel per hoofd zullen bedragen.

Werkende vrouw normaal verschijnsel

Een vrouw die in Rusland de straat veegt en daarvoor 350 roebel ontvangt, is dus niet in staat de eindjes aan elkaar te knopen. En een typiste, die één maandsalaris van ongeveer 450 roebel heeft en 'n eenvoudige klerk op 'n ministerie, die ongeveer 550 roebel in handen krijgt, zullen tegen het einde van de maand ongetwijfeld erg krap zitten. Het gemiddelde loon ligt evenwel hoger dan het bij de aangehaalde voorbeelden het geval is; volgens sommigen bedraagt het 650 roebel, anderen beweren dat het 800 roebel is.

Weinig speling

Hoe dan ook, het is in ieder geval duidelijk, dat er tussen dit salaris en het bedrag dat men maandelijks aan kleding en voeding besteden moet maar weinig speling zit. En 't is zonder meer duidelijk, dat er naast kleding en voedsel nog andere uitgaven gedaan moeten worden.

Zeer vele van deze „andere uitgaven" zijn in de Sovjet-Unie evenwel niet zo hoog. Het is bijvoorbeeld duidelijk, dat de kosten van gas, electriciteit, eetgerei, verwarming en de huur minder zwaar wegen, wanneer ze — zoals in Rusland dikwijls het geval is — verdeeld moeten worden tussen de drie, vijf of zes mensen, die in dezelfde kamer huizen.

Verder is het ook een zeldzaamheid als een gezin maar van één salaris moet zien rond te komen. De werkende vrouw is immers een algemeen verschijnsel en voorts wonen de ouders tengevolge van de woningnood dikwijls bij de getrouwde kinderen in. Als deze ouders niet meer werken, dan genieten ze dikwijls pensioen en wanneer dat niet het geval is, dan kan grootmoeder in het gezin van de werkende vrouw uitstekende diensten bewijzen door het huishouden te doen en op de kinderen te letten.

Tenslotte moet er dan ook nog rekening gehouden worden met de sociale voorzieningen. Volgens de Russische autoriteiten bestaat er bijvoorbeeld een salaristoeslag van 38 procent; Westerse waarnemers schatten hem op 30 procent. Bepaalde sociale diensten zijn gratis, terwijl andere slechts weinig kosten met zich meebrengen.

Vacanties gaan niet ten koste van het budget van de arbeider, evenmin als de gezondheidszorg, het verplichte schoolonderwijs, „lectuur" en de zuigelingenzorg. De bioscopen zijn niet bijzonder prijzig. Vanaf een roebel kan men al een plaats in het theater krijgen en de entree van de stadions kost niet veel meer.

Redelijke verhouding

Alles bij elkaar genomen geloof ik dat ik wel kan zeggen, dat de hiervoor beschreven „samenbundeling" van de salarissen door kleine, met elkaar levende groepen, ongeveer wel overeenkomt met de verdeling en de relatieve geringheid van de kosten, die een redelijke voeding en kleding van de arbeider — volgens zijn levenswijze — met zich meebrengt. Grote gezinnen kunnen zelfs over een overschot aan geldmiddelen beschikken.

Dit laatste blijkt bijvoorbeeld uit de aanwezigheid in tal van woonhuizen in Leningrad en Moskou van radiotoestellen en zelfs van televisietoestellen. Het blijkt verder ook duidelijk uit de geestdrift die de Russen aan de dag kunnen leggen voor fotografie. Zelden heb ik zoveel „proletariërs" gezien die een fototoestel bij zich droegen.

Russische bouwvakarbeiders — onder wie een vrouw — in Leningrad.

De schildering, die ik van de levensstandaard van de Russische arbeid heb getracht te geven, zal morgen misschien niet meer juist zijn. Want zoals men weet heeft de regering Malenkov een nieuwe economische politiek in het leven geroepen, die gebaseerd is op de productie van een groot aantal verbruiksgoederen. Op deze nieuwe economische politiek van Malenkov zullen we in een volgend artikel verder ingaan.

RAYMOND SCHEYVEN

BALKANVERDRAG volgende maand getekend

Belgrado. — In een vandaag gelijktijdig te Belgrado, Ankara en Athene gepubliceerd communiqué werd meegedeeld, dat de ministers van buitenlandse zaken van Joegoslavië, Turkije en Griekenland op 6 Augustus te Bled in Slowenie bijeenkomen om het militair Balkanverdrag tussen de drie mogendheden te ondertekenen. (Vermoedelijk zal de raad van de Noordatlantische Verdragsorganisatie de tekst van het verdrag onderzoeken om na te gaan, of er iets in voorkomt, dat in strijd is met de beginselen en bepalingen van het Noordatlantisch Verdrag, waarvan Griekenland en Turkije deelgenomen zijn.)

Chinese tegenmaatregelen in voorbereiding

Taipeh. — Van doorgaans betrouwbare zijde wordt vernomen, dat de Chinese nationalistische regering alle vooraanstaande militaire en burgerlijke autoriteiten heeft bijeengeroepen voor een conferentie op het hoogste niveau aanstaande Zondag. Generaal Tsjiang Kai-sjek zal deze bijeenkomst vermoedelijk ook bijwonen. Men neemt aan, dat tegenmaatregelen zullen worden besproken om het hoofd te bieden aan eventuele ontwikkelingen, welke zouden kunnen voortvloeien uit het bestand in Indochina en de incidenten bij het eiland Hainan.

Cranbury. — Voor de derde maal in een week tijd heeft zich een ontploffing in een Amerikaanse vuurwerkfabriek voorgedaan. Dit maal vond een explosie plaats in een bedrijf te Cranbury (New Jersey), waar de afgelopen maanden in opdracht van de regering uitsluitend munitie werd vervaardigd.

Tenminste drie personen werden gedood, terwijl er elf werden gewond, van wie drie ernstig, na de ontploffing brak brand uit.

Nicaragua beschuldigt Costa Rica

Managua. — De regering van Nicaragua heeft Costa Rica ervan beschuldigd, dat het Zaterdag tijdens politiële operaties van de Costarikeinse strijdkrachten de souvereiniteit van Nicaragua te land en in de lucht had geschonden. In een communiqué van het ministerie van buitenlandse zaken zegt de regering, dat zij maatregelen heeft getroffen om haar rechten te doen respecteren en langs diplomatieke weg aan de regering van Costa Rica een krachtig protest zal doen toekomen.

Berlijn. — De regisseur William Diterle van Hollywood zal in Duitsland een biografische film over de Duitse componist Richard Wagner maken met Alan Badel in de hoofdrol. De titel van de film zal „Magic Fire" luiden.

Edinburgh. — John Huston, de Amerikaanse filmregisseur onder wiens leiding „Moulin Rouge" en „The African Queen" zijn vervaardigd, heeft de uitnodiging aanvaard om ere-voorzitter te worden van het Edinburgh Film Festival 1954. Dit festival begint op Zondag 22 Augustus en zal op Zondag 12 September worden besloten.

Tom Poes en het kunsthars-hart 1836

1836.— Het grasveld van Slot Bommelstein was de trots van heer Bommel. Nergens in de omtrek was de begroeiing zó groen en nergens de glooiing zó sierlijk van lijn, Heer Ollie zag er dan ook steeds persoonlijk op toe, dat iedere grasspriet van goede kwaliteit was en dat er geen minderwaardig onkruid tussen kwam nestelen. In dit gazon nu was een groepje soldaten doende een loopgraaf aan te leggen onder leiding van een bekwaam sergeant, terwijl op de achtergrond, bij de bloemperken, een andere afdeling de hordenloop beoefende.

Heer Bommel stormde rood van drift op de onderofficier toe en vroeg hem onder het uitstoten van onbeheerste klanken, wat dit te betekenen had. De geharde soldaat staarde hem echter niet begrijpend aan en haalde de schouders op.

„Orders!" sprak hij. „Dit buiten is afgestaan als onderkomen voor overspannen beroepsmilitairen. En niets is zo goed voor overspannen militairen als lichaamsbeweging. Pionieren en horden en durrloop en nog eens pionieren. Een weldaad voor de zenuwen!" Na deze woorden keerde de groepscommandant zich af om verder leiding te geven aan het graven en heer Bommel die begreep, dat hij het hogerop moest zoeken snelde terug en stormde de bibliotheek binnen.

Daar had inmiddels de generaal Pluijm van Pinckel een schietschijf aan enkele lederen prachtbanden bevestigd. Tesamen met de kolonel Pralders wierp hij hiernaar met bepluimde pijltjes, want, zoals hij al gooiende opmerkte: „Niets is zo goed voor overspannen militairen als krijgshaftige lichaamsbeweging!"

En wat nu....?

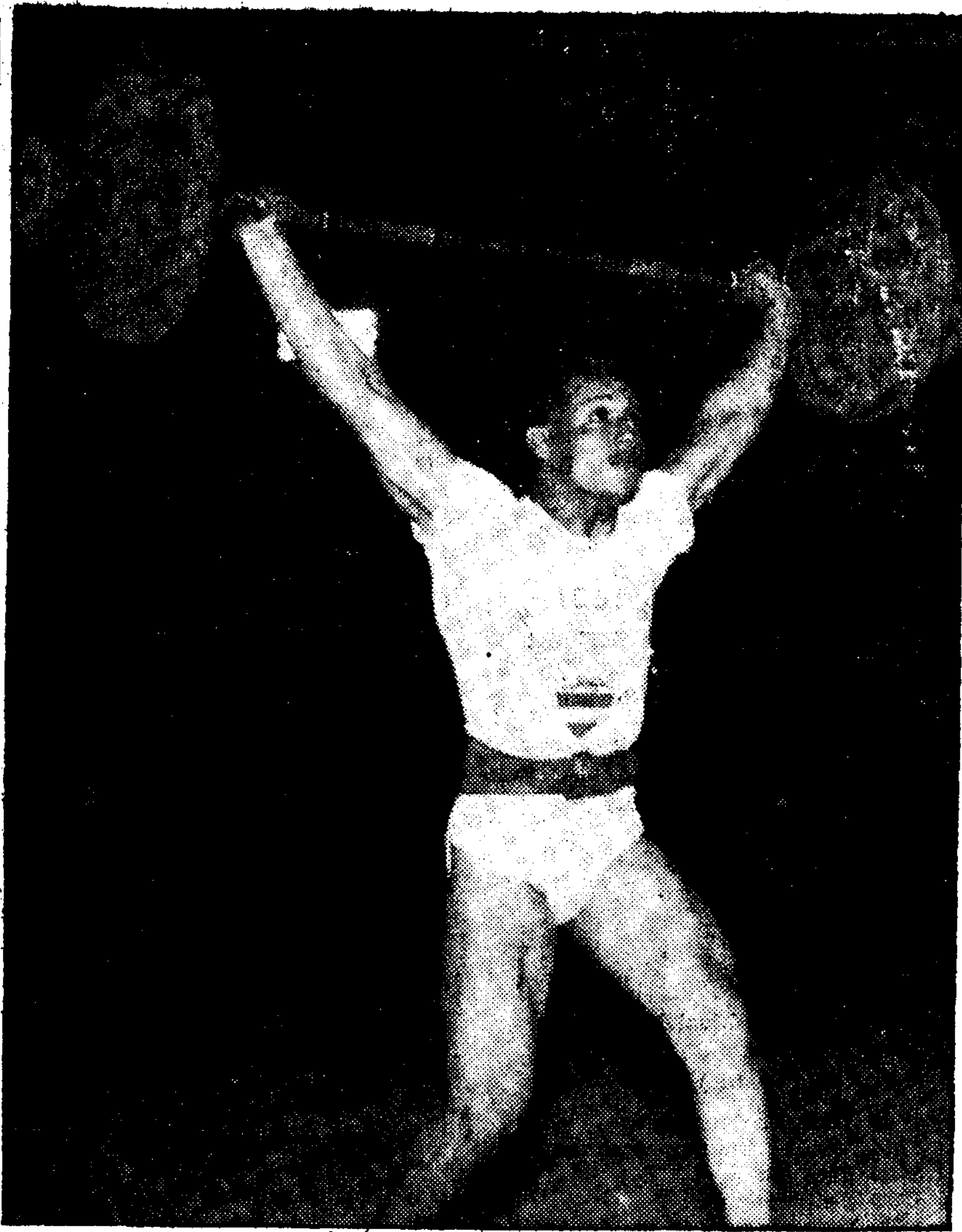
((door GUSTAVE DE JONGH)

Willemstad. — De twee wedstrijden van Curaçao tegen het Moederland zijn achter de rug.... Zoals velen het voorspeld hadden is ook de uitslag geworden. Curaçao heeft beide wedstrijden glansrijk gewonnen en onze jongens hebben getoond niet voor niets onder training te zijn bij de heer Pedro Da Gunha. Wij maken van de gelegenheid gebruik deze trainer te feliciteren met het behaalde succes. Te meer daar de training nog maar pas enige maanden aan de gang is. Onze ploeg heeft in de afgelopen maanden veel geleerd, zo veel zelfs dat een van de Nederlandse spelers na het spel de mening verkondigde dat de Curaçaoenaars stuk voor stuk duivelskunstenaars zijn. Wij willen even verwijzen naar een gedeelte uit ons verslag na de tweede wedstrijd tegen Wacker, waarin wij het idee opperden het Nederlandse elftal (dus niet BVV of Feijenoord) voor het spelen van enige wedstrijden tegen onze nationale ploeg uit te nodigen. De Today-sportverslaggever attaqueerde ons de volgende morgen met zijn stukje „NU ZIJN WE ER DAN",waaruit wij enige zinsneden willen aanhalen nl. 1) („En kom dan nu maar met het Nederlandse bondselftal" schrijft de sportverslaggever van de „Amigoe" de heer Gustave de Jongh, want nu is de tijd gekomen, dat we ons op hoger niveau moeten gaan bewegen. We hebben Wacker een gelijkspel afgedwongen en over BVV of Feijenoord spreken we niet meer, Dat is voorbij. Ons voetbal is nu beter dan in het Moederland. O. Zo.") Zij, die de „Amigoe van 8 Februari hebben gelezen, hebben duidelijk aangevoeld dat de Today-sportverslaggever de „Amigoe" sportverslaggever met bovenstaande zinnen maar een beetje in een kwaad licht wilde stellen, want wat wij in de nabeschouwing van de wedstrijd Wacker—Curaçao hebben geschreven doelde op niets anders dan op een aansporing voor de betrokken instanties eens het Nederlandse elftal uit te nodigen en niet BVV of Feijenoord. Immers meenden wij, het kost toch even duur zijn als er 25 BVV-ers komen of 25 bondsspelers, en het Curaçaose publiek zou in het laatste geval voor hetzelfde geld beter voetbal te zien krijgen. Wij nemen het echter Today's sportverslaggever niet kwalijk, doch geven hem de raad een beetje meer voetbal op Curaçao te komen bekijken en het spel en de mentaliteit van onze spelers te bestuderen, dan zal hij in het vervolg normaler kunnen oordelen.

Uw sportverslaggever heeft voor 25 Juli het Nederlandse elftal nooit maar dan ook nooit zien spelen, doch heeft gesproken met personen die dit wel hebben gezien, die deel uitmaakten van en speelden tegen het Oranjeploeg en Uw sportverslaggever heeft bij deze mensen zijn licht opgestoken en heeft niet zo maar beweerd, dat het onmogelijke mogelijk kon worden. Het is van Uw sportverslaggever misschien ook wel een beetje chauvinsnisme geweest, dat wil hij best erkennen, welke sportverslaggever heeft dat niet? Als tweede punt uit Today's attaque van 9 Februari willen we aanhalen: („Het is te hopen dat de annalenschrijver van de CVB een objectiever kijk op de gang van zaken heeft dan de verslaggever van de AMIGOE, want ten tweede male is nu bewezen dat deze iedere objectiviteit, directe en eerste noodzaak in de sportverslaggeverij, ontbeert.")

Uit het bovenstaande blijkt duidelijk dat de Nederlands georienteerde TODAY sportverslaggever insinueert dat Uw sportverslaggever niet beschikt over objectiteit. doch nu er ongeveer zes maanden zijn verlopen, vragen wij ons af, welke van de sportverslaggevers beschikt over meer objectiviteit, die van TODAY of die van de AMIGOE? Wij nemen het de TODAY-sportverslaggever echter niet kwalijk immers hij kent het spel van de Curaçaoenaars niet, woont zelden of misschien nooit een competitie-wedstrijd bij en is pas enkele jaren op ons eiland, te weinig dus om ons voetbal te doorgronden. Hij heeft misschien in zijn prille jeugd de toentertijd beroemde Oranjeleeuwen bezig gezien en is opgegroeid met het idee dat Nederland nog steeds op hetzelfde peil is gebleven. De Amigoe-sportverslaggever, die ofschoon nooit het Nederlandse elftal heeft zien spelen, veel leest over Nederlands en buitenlands voetbal, spreekt met personen, die Nederland hebben zien spelen, weet wat er in de Curaçaoenaars zit als zij zich tussen de witte lijnen bewegen, heeft van den beginne reeds beweerd, precies te nemen, op 8 Februari 1954, dat wij een behoordlijke tegenstander konden zijn voor het Oranjeploeg, die zoals eenieder weet de laatste tijd een der slechtste is in Europa. Niet voor niets werd de Oranje-ploeg onlangs door een voetbalverslaggever genoemd „*de zieke man van het Continent*" En daartegen staat het feit dat wij niet voor niets in training zijn bij trainer Da Cunha, die heeft getoond zijn vak wel degelijk te verstaan. Wij willen helemaal niet overgaan tot hei-hei geroep, doch menen dat als wij doorgaan met trainen onder de bekwame leiding van de heer Da Cunha, wij over enige tijd een team zullen hebben, die het kan opnemen tegen sterke buitenlandse elftallen en wel met goede resultaten. Wij zijn niet tevreden geweest met een in het vooruitzicht gesteld bezoek van de Nederlandse eerste klasser Willem II. wij hebben aangedrongen op een bezoek van het Nederlandse elftal en hebben het huidige voetbalpeil in Nederland leren kennen en dat voor de zeltde prijs als waren er 19 Willem II'ers overgekomen. Wij verwachten dus dat de TODAY-sportverslaggever meer wedstrijden op Curaçao zal gaan bijwonen, zodat hij het spel en de mentaliteit van de Curaçaose voetballer beter zal leren kennen. Eerst dan kan hij met meer objectiviteit meespreken over de kansen van onze jongens tegen buitenlandse elftallen.

New York. — Volgens het Amerikaanse Petroleum Instituut was de gemiddelde dagproductie van ruwe olie in de Verenigde Staten in de week per 23 Juli 6.171.000 vaten tegen vorige jaar 6.433.000 vaten.

Betrian, die tezamen met Adriana, zorgde voor een aardig intermezzo tijdens de gisteravond in het Rifstadion gespeelde voetbalwedstrijd Curaçao — Nederland.

Geen revanche van Oranje-team

(door GUSTAVE DE JONGH)

Van een revanche van de Oranjemannen is helaas niets terecht gekomen. De wedstrijd, die door de Nederlanders vooral te veel met het lichaam werd gespeeld, ontaarde dikwijls in fors en zelfs ruw spel, dat onze jongens met over 't algemeen een tengere lichaamsbouw dikwijls in de minderheid bracht. De mannen van Oranje hebben laten zien dat zij het ruw spel best verstonden en scheidsrechter van der Meer moest maar al te dikwijls zijn fluit gebruiken om zijn landgenoten tot de orde te roepen.

De internationale scheidsrechter Karel van der Meer heeft deze wedstrijd behoudens enige onjuiste waarnemingen en beslissingen naar behoren geleid.

Als grensrechters fungeerden deze avond de heren Trappenberg en Hennep, die zich naar behoren van hun taak hebben gekweten.

Toen het laatste fluitje van scheidsrechter van der Meer klonk, stroomden de massa's het terrein op. De Curaçaoenaars werd onder geluid van het veld begeleid en met klappertjes en donderbussen kwam de algemene vreugde tot een climax. Vele toeschouwers wachten voor de kleedkamers op de spelers en wilden niet naar huis. In de kleedkamers troffen wij de heren Da Cunha, Mordy Maduro en Du Willems, die zeer verheugd waren over de overwinning. Wij maken van de gelegenheid gebruik vooral trainer Da Cunha van harte te feliciteren met het succes van zijn jongens, verder feliciteren wij onze jongens mede amens het publiek voor hun prestatie van een dubble overwinning op het Moederland. Wie zullen wij nu uitnodigen?

Gewichtheffen in de pauze

Gedurende de pauze mocht het publiek genieten van enige heffingen verricht door de Curaçaose kampioenen Betrian en Adriana. Als eerste trad op de jongste der Curaçaos Gewichtheffers Robert Rademakers, die achtereenvolgend een demonstratie gaf in enkele heffingen.

Als tweede kregen wij Marcel Betrian, middengewichtkampioen van Curaçao, die ook enige lifts ten beste gaf en tenslotte zagen wij Eduardo Adriana, Curaçaos, Centraal Amerika en Caraibisch kampioen, die driemaal de clean en Jerk ten beste gaf met achtereenvolgens 300 — 310 — 320 pond. Het publiek wist voor de demonstratie van de gewichtheffers, niettegenstaande dat het hier een jonge sport betreft, toch waardering te tonen door een warm applaus.

Vliegende schotel boven New York

Gezagvoerder en vijf officieren ooggetuige

New York. — De kapitein van het Nederlandse passagiersschip „Grote Beer" heeft gisteren bij zijn aankomst te New York verklaard dat hij en vijf van zijn officieren Woensdagavond op een afstand van 130 kilometer uit de Amerikaanse kust een vliegende schotel hebben waargenomen. De schotel scheen half zo groot als de man en was grijsachtig wit met lichte plekken.

De gezagvoerder en zijn officieren onden de schotel, die met een snelheid van een halve graad per twee minuten omhoog steeg, waarnemen tot ij in de wolken, op een hoogte van ongeveer 14.000 meter verdween — aldus de verklaring.

KERK VAN ZOUT

Een aantal jaren geleden bezocht José Maria Gonzalez Concha, een architect uit Columbia, de zoutmijnen van Zipaquira, gelegen in een zijtak van het Columbiaanse Andesgebergte. Toen hij door de uitgestrekte ondergrondse gangen liep, vatte hij het plan op, om daar een kerk te bouwen. Dit bouwwerk, met zijn middenschip van 120 meter, oppervlakte van 5000 m2 en 95.000 m3 inhoud even groot als de Notre Dame van Parijs, nadert nu zijn voltooiing.

Muren, plafonds, pilaren en altaren, alles is van zout. Dertien pilaren, ieder meer dan tien meter hoog, vormen de afscheiding tussen middenschip en zijbeuken. Er zijn in het geheel tien hulpaltaren, sommige meer dan vijf meter hoog, in de rotsen uitgehouwen. Het hoogaltaar wordt bekroond door een kruisbeeld, dat uit een tientons zoutblok gehakt is.

Vier eeuwen geleden, toen de Spanjaarden het land binnenvielen, werden deze mijnen al wie weet hoe lang bewerkt door de Chibcha-Indianen. In de loop der tijden zijn natuurlijk reeds vele middelen om zout te winnen gebruikt. Nu men echter van explosieve stoffen gebruik maakt en de zoutblokken door een ontploffing worden losgescheurd, hebben de wanden een eigenaardig ruw oppervlak gekregen. En zo, oneffen en ongepolijst als het harde leven van de mijnwerkers, zijn ook de muren van de nieuwe cathedraal.

José Gonzales is een jaar geleden gestorven. Zijn levenswerk wordt voltooid door een andere architect, Alfonso Rodriguez Orgaz. En over een jaar zal een van de wereldwonderen van de moderne tijd gereed zijn.

Washington. — President Eisenhower heeft de vrijheidsmedaille met de bronzen palm gegeven aan Geneviève de Gallard Terraube, de „engel van Dien Bien Phoe, die thans een bezoek aan de Verenigde Staten brengt als gast van het Amerikaanse Congres.

Muur-invasie

Rifstadion. — Tegen het aanvangsuur van de wedstrijd waren er hoogstens 3500 mensen tussen de stadionmuren bijeen. De staan-tribune vertoonde grote gapingen. Het zag er naar uit, dat de belangstelling heel wat minder zou blijven dan jl. Zondag.

Dat zie, wat geschiedde! Op de lage muur achter de staantribunes verschenen enkele jongemannen, die na de situatie verkend te hebben, lenig als klipgeiten binnen de betonnen wand van het stadion wipten en zich bij de daar reeds aanwezige toeschouwers voegden. Dit was het sein tot de algemene aanval voor de zoals later bleek enorme schare adspirant-verstekelingen, die achter de muur het gunstige ogenblik om wel zonder entree-kaart langs illegale weg een interlandje te verschaffen. Niet met tientallen, doch met honderdtallen tegelijk wipten de mannetjes over de muur, zeer tot vermaak van het reeds aanwezige publiek, doch het ergernis van het CVB-bestuur, zoals te begrijpen viel. Inmiddels had deze manoeuvre van naar schatting een kleine duizend jongelieden toch weer deze goede zijde, dat nu de tribune gezellig gevuld was, hetgeen voor de spelers die tweemaal drie kwartier moeten zwoegen, toch altijd veel prettiger is.

Uitslag Prijsvraag

De prijsvraag, die wij uitschreven naar aanleiding van de beide voetbalwedstrijden Curaçao-Nederland heeft voor onze abonne's blijkbaar nog al moeilijkheden meegebracht. Want niet een van de honderden, die hun oplossing inzonden, raadden de beide uitslagen goed.

Dientengevolge voelen wij ons verplicht de geldprijzen te reserveren voor een komende gelegenheid.

De Directie

Nieuw Delhi. — India en West Pakistan herstellen naar verwachting, in Augustus het spoorverkeer, dat zeven jaar geleden bij de scheiding werd verbroken. De reizigers moeten op het ogenblik zelf de grens passeren en aan de andere kant weer in de trein stappen.

Toneelstuk in Rusland verboden na succesvolle opvoeringen

Corruptie door absolute macht

Een Russisch toneelstuk, dat met veel succes zowel in het Jermolowatheater in Moskou als in het Gorkitheater in Leningrad en bovendien nog in tal van kleinere plaatsen is opgevoerd, is plotseling verboden vanwege zijn „vijandelijke en burgerlijke strekking", aldus meldt de Frankfurter Rundschau. Het college van het sovjet-ministerie voor cultuur heeft het stuk, „De Gasten" van L. Sorin, in een bijzondere zitting veroordeeld als „ideologisch misleidend en artistiek zonder betekenis" en bovendien „in tegenspraak met de artistieke beginselen van het socialistisch realisme".

Hoofdfiguur in het stuk is Peter Kirpischev, een hoge ambtenaar van de sovjet-justitie en vertegenwoordiger van de tweede sovjet-generatie, wiens vader ten tijde van de revolutie actief aan de strijd heeft deelgenomen. Hij is een corrupte, gewetenloze en eerzuchtige bureaucraat, en derhalve precies het type, dat de sovjetschrijvers volgens de in het voorjaar uitgegeven richtlijnen bij hun letterkundige arbeid moesten aanwenden.

Kirpischev wordt bij Sorin evenwel alles behalve een overblijfsel van het burgerlijk-kapitalistisch verleden, maar eerder een veel voorkomend vertegenwoordiger van de gewone Russische werkelijkheid. „Als wij Sorin moeten geloven", schrijft „Sowjetskaja Kultura", dan zijn er vele Kirpischevs en is hun macht groot". Het stuk namelijk laat een eenvoudig sovjet-burger het slachtoffer van Kirpischev worden, zonder dat hij bij welke instantie dan ook zijn recht kan vinden. Zulk een voorstelling van zaken noemt het tijdschrift „onjuist en van begin tot einde schadelijk. Het mistekent de werkelijke aard van het sovjet-systeem en geeft een volledig verkeerde voorstelling van het wezen der openbare verhoudingen, zoals die in ons land in het jaar van de grote overwinning van het socialisme voorkomen".

Feitelijk evenwel laat Sorin in zijn stuk zien, hoe de absolute macht de hoge sovjet-bureaucraten corrumpeert. De oude Kirpischev, die actief aan de strijd heeft deelgenomen om zijn zoon en diens generatie een beter leven te bezorgen, is over de ontwikkeling, die hij in Rusland meemaakt, diep teleurgesteld. „Ik heb naast de grote bouwers aan ons land gewerkt. Ik heb gewerkt en er niet aan gedacht, hoe de macht smaakt. Maar jij hebt die smaak van je jeugd af gekend en je bent er door vergiftigd", zegt de vader tenslotte tegen zijn zoon.

Tegelijk met het stuk zelf veroordeelt „Sowjetskaja Kultura" allen, die het gepropageerd hebben, o.a. de voorzitter van de bond van schrijvers, Constantin Simonov, die de mening verkondigd heeft, dat het stuk geheel ging in de richting van wat de litteraire woordvoerders de laatste maanden hadden bedoeld, als zij pleitten voor een grotere zelfstandigheid der schrijvers. Zowel Simonov als Boris Lavrenjev, een andere vooraanstaande sovjetschrijver, hadden op de laatste schrijversdag nog geponeerd, dat „De Gasten" een duidelijk bewijs was voor het groeiend talent en de ideologische kracht van het sovjet-drama.

Men moet trouwens wel aannemen, dat de nieuwe heren van het Kremlin bij hun nieuwe literatuur-politiek wel aan iets anders gedacht hebben dan aan een stuk, dat aantoont dat absolute macht corrumperend werkt op allen, die er mee bekleed worden.

Lees de „AMIGOE"

Tour in critiek stadium

Wagtmans exit; leve van Breenen

Besancon. — De twintigste etappe van de Tour de France van Aix les Bains naar Besancon over 243 km kwam de Nederlandse ploeg op het verlies van een van de grootste troeven te staan: Wout Wagtmans staakte aan de voet van de Col de la Faucille, ruim 100 km. na de start, de strijd en verdween in de „bezemwagen". Van Breenen is opnieuw zeer dicht bij de étappezege geweest. In de eindspring werd de Amsterdammer door Teisseire op de streep geklopt.

La Guilly en de Spaanse bergspecialist Bahamontes staken op de Faucille de lont in het kruit en trokken weg. Zij wisten lange tijd gezamenlijk de leiding te behouden, doch honderd kilometer verder zetten Van Breenen, Teisseire, Pianezzi en even later Rolland en Mahe met succes de achtervolging in. Zij achterhaalden de vluchtelingen en gingen in hoog tempo door, waarna Le Guilly en Bahamontes zich in het peloton moesten laten terugvallen. In de eindspurt tussen de zes man tellende kopgroep trok Rolland de sprint aan voor Teisseire, die met inspanning van alle krachten Van Breenen met centimeters verschil achter zich wist te houden.

De uitslag luidt: 1. Teisseire (Frankrijk) in 7 uur 5 min. 31 sec; 2. Van Breenen; 3. Van Genechten (België); 4. Rolland (Frankrijk); 5 Pianezzi (Zwitserland); 9. Van Est; 14. ex aequo in een grote groep Nolten; 33. Suykerbuyck; 51. Faanhof.

Bobet behoudt de gele trui, gevolgd door Kubler en Dotto.

Hoe staat het met de Tour?

ETAPPE-WINNAAR	GELE TRUI
1e etappe: Wagtmans (Ned.)	Wagtmans (Ned).
2e etappe: Bobet (Frankrijk)	Wagtmans (Ned).
3e etappe: Dussault (Frankrijk)	Wagtmans (Ned).
4e etappe: Wim van Est (Ned.)	Bobet (Frankrijk)
5e etappe: Kubler (Zwitserl.)	Bobet (Frankrijk)
6e etappe: Forlini (Fr. Regionaal)	Bobet (Frankrijk)
7e etappe: Vivier (Fr. ZW.)	Bobet (Frankrijk)
8e etappe: Debruyne (B)	Wagtmans (Ned.)
9e etappe: Henk Faanhof (Ned.)	Wagtmans (Ned.)
10e etappe: Bauvin (Fr. N.O.C.)	Wagtmans (Ned.)
11e etappe: Ockers (België)	Wagtmans (Ned.)
12e etappe: Bauvin (Fr. N.O.C.)	Bauvin (Fr. N.O.C.)
13e etappe: De Bruyne (B)	Bauvin (Fr. N.O.C.)
14e etappe: Kubler (Zwits.)	Bobet (Fr.)
15e etappe: Forlini (Fr. Reg.)	Bobet (Fr.)
16e etappe: Forestier (Fr.)	Bobet (Fr.)
17e etappe: Lazarides (Fr.)	Bobet (Fr.)
18 etappe: Bobet (Fr.)	Bobet (Fr.)
19e etappe: Dotto (Fr. Reg.)	Bobet (Fr.)
20e etappe: Teisseire (Fr.)	Bobet (Fr.)

Hoe de Duitsers bezet Nederland uitplunderden

Rijksbureau Huiden en Leder wist nog veel te redden

(Van een medewerker in Nederland)

Toen een half jaar na de bevrijding een groepje Nederlandse politici voor een bezoek aan Amerika in New York arriveerde, snapte een handige persfotograaf een hunner, terwijl deze met een pijnlijk vertrokken gezicht zijn voet omklemd hield. De foto toonde duidelijk de oorzaak: 's mans zolen waren tot op de sokken doorgesleten. De plaat ging door de hele pers en niets heeft de Amerikanen directer de nood in Noord-Nederland getoond. Alle oorlogscorrespondenten, die met het bevrijdingsleger ons land binnentrokken, hadden trouwens geschreven over de kinderen, die op houten klossen of soms zelfs op hun blote voeten liepen.

Na het voedselgebrek was er niets, dat de Nederlanders zo hoog zat als het ontbreken van schoenen. Vele verwensingen zijn in de loop der jaren de distributie, het Rijksbureau voor Huiden en Leder (R.H.L.) en de Duitsers naar het hoofd geslingerd en het lag voor de hand, dat de regering aan het Rijksinstituut voor Oorlogsdocumentatie de opdracht gaf om deze gehele zaak eens nauwkeurig te bestuderen, toen gebleken was, dat alle archieven zowel van Nederlandse als van Duitse zijde volledig bewaard waren gebleven.

Het resultaat van deze studie is thans als zevende monographie van het Rijksinstituut verschenen en de schrijver, de heer A. J. van der Leeuw, die hiervoor 30 meter archief heeft moeten doorwerken, doet hierin de economische strijd tussen Nederland en Duitsland tijdens de bezetting op zeer gedocumenteerde wijze uit de doeken.

Het is een strijd gebleven tot aan de laatste dag, al waren bijna alle troeven van het begin af aan in de handen der Duitsers. Gelukkig waren de bezetters het er zelf niet altijd over eens, hoe zij hun kaarten zouden uitspelen. De strijd was van andere aard dan het illegale verzet en in het voorwoord van de uitgave vestigt het Directorium van het Rijksinstituut dan ook de aandacht op het nooit geheel „uitgeprate" probleem van het economische verzet dat minder riskant was en de beschuldiging van collaboratie regelmatig voor de voeten geworpen kreeg. Het oordeel van de schrijver over het werk van de directeur van het RHL, de heer L. F. Verwoerd — die de Duitsers verwelkomde met de mededeling dat het hem aan kanonnen ontbrak om hen weer terug te jagen — is zeer gunstig. Hij werd bij zijn moeilijke taak van vele zijden bedreigd. De Duitsers aarzelden tussen leegplundering van Nederland of bevoorrading van de industrie voor hun oorlogsproductie.

Het begon direct al in 1940 toen zij een millioen paar schoenen als oorlogsbuit wegsleepten alsmede de helft van de huidenvoorraad, in totaal ongeveer 422.000 huiden. De Duitse industrie was er alles aan gelegen om de sterke Nederlandse concurrenten voorgoed te muilkorven. Bij de „arisering" van de handel en industrie waren de Duitse fabrikanten er het eerste bij om de bedrijven van Joodse Nederlanders over te nemen. NSBers trachtten met politieke middelen of brutale macht de leiding van bedrijven in handen te krijgen.

Tussen al deze klippen moest het RHL omzichtig manoeuvreren om zijn zelfstandigheid zoveel mogelijk te handhaven. Het is opvallend dat van het begin af aan de aan het RHL toegevoegde Duitse Referenten een open oog hadden voor de noden van het Nederlandse volk. Vrijwel alle ingrijpende maatregelen werden direct door Berlijn gedicteerd. Aanvankelijk viel er nog wel wat te schipperen, doch van 1943 af was men vrijwel machteloos tegen de „Europaplanung". Het mag daarom een bijzondere prestatie van het RHL genoemd worden, dat het er tot 1944 in geslaagd is de voorziening met reparatieleder tot ongeveer 60 procent van het normale te handhaven. Met de levering van nieuw schoeisel was het van het begin af aan treurig gesteld.

„Steinreiche Holland"

Steeds meer in het defensief gedrongen na enkele jaren bezetting kon het RHL nog slechts kleine voordelen in de wacht slepen door overdrijving van de behoeftecijfers — gelukkig geschiedde de gehele planning van de jaarproductie door Nederlanders! — en door persoonlijke beïnvloeding van de Referenten, die ieder in successie uit Berlijn het verwijt te horen kregen, dat zij zich weer voor het karretje van Verwoerd hadden laten spannen. Kruimelsuccessen werden in urenlange conferenties bevochten en enkele malen met brutale bluf door de heer Verwoerd persoonlijk in de wacht gesleept.

De schrijver constateert terecht dat tegen de eisen van de overweldiger geen nee mogelijk was zonder het welzijn van het gehele volk in gevaar te brengen.

Tot aan het eind van de oorlog bleef bij de Duitsers het zonderlinge idee voorzitten dat het „steinreiche Holland" geen gebrek had.

Ordening of chaos

Daarbij brengt de schrijver een probleem in het geding, dat vele Nederlanders in en na de oorlog heeft dwars gezeten. Steeds heeft men gemeend dat de voortreffelijke orgnisatie van het productie- en distributie-stelsel het de Duitsers zo gemakkelijk heeft gemaakt om hun greep op het volk zo sterk mogelijk te maken. Men wijst daarbij naar Frankrijk, waar de chaotische toestand minder uitbuiting ten gevolge zou hebben gehad. De schrijver meent dat Nederland toch het beste uit was.

De toestand veranderde grondig na Dolle Dinsdag. Toen de eerste schrik voorbij was — de Referent was ijlings naar Duitsland gevlucht — begonnen de Duitsers een plundering zonder weerga. Men kan niet aan een gevoel van pijnlijke bewondering ontkomen als men het verslag van de Räumungsaktion leest. Onder het vuur der geallieerden werden in Terheyden nog voorraden leder weggehaald. De Duitser Hoehn, die zich bij dit werk bijzonder verdienstelijk maakte, betaalde na afloop bij de Nederlandse Bank het verschuldigde bedrag. Hij verzekerde nadrukkelijk dat hij niet was gekomen om te plunderen, maar dat hij ordnungsgemäsz alles wilde betalen. Het grofst ging het toe in het Westen. De onderwereld van Amsterdam kreeg 10 pct. tipgeld voor het aanwijzen van winkeliers met voorraden. Toen de bevrijders Nederland binnenrukten was de ledervoorraad bijna tot het nulpunt gedaald.

Het Westen liep op klompen, houten klossen, pantoffels, autobanden en zelfs op blote voeten. De wonderlijk bureaucratische nauwkeurigheid van de Duitsers bij het plunderen had zijn vruchten afgeworpen. Nergens hebben de Duitsers zo de kans gekregen om een volk uit te mergelen als in het Nederland van September 1944 tot Mei 1945. Bij een volk, dat aan de rand van volslagen ontreddering stond, sleepten zij in die maanden nog 2500 ton huiden, 800 ton leder en 300.000 paar schoenen weg.

De schrijver taxeert het werk van het RHL in de oorlog als volgt:

„Wij geven er de voorkeur aan, het beleid van het RHL aan te duiden als een goed stuk Hollands koopmansbeleid. Voorzichtig, maar niet zonder moed en visie; gericht op een behoorlijke beloning voor het bedrijfsleven, maar met 't inzicht, dat grote oorlogswinst geen stand houdt; steeds met twee grote doeleinden voor ogen tussen de vele klippen der omstandigheden doorzeilend: het behoud der industrie en de best mogelijke voorziening der bevolking.

Het moge weinig heroïek hebben, met heroïek kan men geen zaken doen. Een beleid als dit paste op deze plaats".

B. Kr.

„Huiden en Leder. 1939-1945. Bijdrage tot de economische geschiedenis van Nederland in de Tweede Wereldoorlog.", door A. J. van der Leeuw 's-Gravenhage, Martinus Nijhoff.

Bezoek aan onbekende volksstam

Melbourne. — Een jonge Australische geoloog, John Zander, is dezer dagen in Port Moresby teruggekeerd na, als eerste blanke, in contact te zijn geweest met inboorlingen die in de 25 kilometer lange, door hoge bergen van de buitenwareld afgesloten „Vallei der aardbevingen" in Centraal Nieuw-Guinea leven.

Hij verklaarde, dat deze inboorlingen, die nog nooit een blanke hadden gezien, zeer vriendschappelijk waren. Zij droegen hoofdtooi en gebruikten stenen bijlen. Metalen gebruiksvoorwerpen waren onbekend. Elke familie woonde in een grashut, omgeven door een eigen tuin.

De avond voor de expeditie over een bergpas de vallei bereikte, deed zich een aardbeving voor. De volgende morgen gaf het stamhoofd de expeditie toestemming het dal binnen te komen. „De aarde heeft gesproken", zei hij.

PRETTIGE KENNISMAKING HET JAPANSE GENERAALS

Moskou. — Een groep Japanse parlementsleden, die de Sovjet-Unie bezoekt, heeft te Moskou meegedeeld, dat zij in een krijgsgevangenkamp op 250 km ten Noordoosten van de Russische hoofdstad 3? Japanse generaals en andere oorlogsmisdadigers in goede gezondheid heeft aangetroffen. Naomi Nisjimoera, de leider van de 15 volksvertegenwoordigers, zeide, dat zij ruim een uur met de gevangenen hadden kunnen spreken.

BISSCHOP VAN MONTENEGRO VEROORDEELD

Cetinje. — De 71-jarige orthodoxe bisschop Arsenije Bradvarevic van Montenegro is vandaag te Cetinje in Joegoslavië veroordeeld tot elf jaar en zes maanden dwangarbeid wegens „het samenspannen tegen de Joegoslavische staat".

Het kan verkeren

Berlijn. — Op het Arbeidsbureau in Berlijn kan men de volgende aankondiging lezen: „Attentie electrische industrie. Werkloze, oud-Rijksminister van posterijen, ingenieur, vijftig jaar ervaring in hoog- en laagfrequentie techniek, zoekt een betrekking" De steller van deze aankondiging is de 82-jarige Wilhelm Ohnesorge, die tijdens het Hitlerbewind enige tijd de leiding van het ministerie van posterijen heeft gehad.

WEST-END: „Mocambo" 19 en 21 uur.

ROXY: „Aida" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „Hurricane Smith" 19 en 21 uur.

CARIBE: „Aventuras de Juan Lucas" 20 uur.

ROYAL: „The Fake" 20 uur.

REX: „Rivergang" 20 uur.

SUFFISANT-THEATER: „Call me Madam" 19 uur.

KRANSJE: „Filmstudiegroep 20.30 uur.

CHOBOLOBO: Receptie C.V.B. 20 uur.

STADHUIS: Eilandsraadvergadering 20 uur.

J.P.F.-CLUB: Causerie over Cultuur in Suriname door de heer Rens 20.30 uur.

CULTUURCENTRUM: Foto-expositie CCC, 20.30 uur.

APOTHEKEN: De nachtdienst der apotheken wordt waargenomen in **Punda** door **Botica Moderna,** Breedestraat, tel 1854; in **Otrabanda** door **Botica del Pueblo,** Breedestraat 82, tel. 3718.

WIT GELE KRUIS: De nachtdienst wordt waargenomen door **Zuster Henriquez Con,** Santa Rosaweg 155, tel. 5006.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.

Telegram Afdeling
05.30 — 23.30 Kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 05.30 J. Koskhoorn tel. 2470

Personeel Afdeling.
Vanaf heden 12.00 t.m. Zaterdag 31 Juli 12.00 S. H. Tiesma, Troepiaalweg 19, J. D. tel. 4445
B. g.g. nadere inl. tel. 2400

Materialen Afdeling
P. Berends tel. 2843

Geneeskundige Dienst
Van 31 Juli 12.30 t.m. 2 Aug. 07.00: Dr. Podvinec tel. 2624 b.g.g. tel. 2409

C. S. M.

Rederij
J. de Nijs tel. 3131 b.g.g. tel. 2843/44

Scheepsagentschap
08.00 — 23.00 Kantoor tel. 2458 — 2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.0 — 08.00 G. H. van Leeuwen tel. 2054

Dok Afdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
van 1.00 — 7.30 G. Kreffer tel. 3128

THEATER ASIENTO: „Marshmellow Moon". Toegang boven 16 jaar.

AANKOMST VLIEGTUIGEN

Het KLM-vliegtuig, dat Woensdag van Amsterdam vertrok, landde gistermiddag 15.05 uur op het Hato-vliegveld.

Beurs Caracas

Caracas. — De beursnoteringen van Caracas, opgegeven door Maduro & Curiels Bank, zijn:

Avenida Bolivar (4de Em)	93 1/2%
Avenida Bolivar (5de Em)	90 1/2%
Celanese Pref.	Bs 800.—
Electricidad Caracas	Bs 170.—

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)

17.30 Voor de oudere kinderen in het Nederlands.
17.50 Gramophoonplaten
18.05 Cumpleaños Feliz
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
18.55 Voor het slapen gaan
19.00 Boletin di Noticia
19.10 Disco selecta pa Hoyer Recording
19.30 Wat de handel biedt.
20.30 De stem van Amerika
21.30 Voor de Surinammers
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

19.00 Met de jarigen in de lucht
19.10 Sport rubriek
19.30 Hoorspel „El Gato.
19.45 Dansmuziek
20.30 Gevarieerde muziek
22.00 Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m.)

17.30 Opening
17.33 Muziek
18.25 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Muziek
19.45 Nieuws
20.00 Muziek
20.30 Klassieke Muziek
21.30 Sluiting.

AVROS (19 m.)

17.00 Voor de kinderen
17.15 Een vrolijke programma
17.45 Reclame
18.00 Aetherstem
18.30 Voor de jarigen op de Antillen
19.15 Klassieken
21.45 Nieuws

P.C.J.

18.37 Opera-programma.
19.00 Nieuws
19.10 Nabeschouwnig 21e ètappe Beraucon Epinal — Nancy.
19.18 Nieuws
19.25 Het Lied van Nederland.
19.35 Nederlands Kroniek.
19.43 Met de microfoon naar....
20.01 Buitenlands weekoverzicht,
20.13 Intermezzo.
20.16 Persoverzicht.
20.23 Voor de West:
20.55 Avondgebed: Prof. Dr. P. Boendermaker.
20.58 Sluiting.

Beursberichten

NEW YORKSE BEURS

New York. — De NY-effectenbeurs opende gisteren prijshoudend met fractionele stijgingen en bij het verdere verloop nam de activiteit toe onder leiding van de vliegtuigfondsen. Tegen het slot deden winstnemingen een deel van de stijgingen verloren gaan, maar de markt sloot prijshoudend.

Aantal verhandelde fondsen 1232; hoger 588; lager 373; onveranderd 271; aandelenomzet 2.710.000; obligatie-omzet $ 3.340.000.

De koersen luiden:

American Tel. and Tel.	173 5/8
Anaconda	40
Bethlehem Steel	77 5/8
Dupont de Nemours	136 1/2
General Electric	44 1/8
General Motors	81
Int. Tel. and Tel.	21 1/4
Shell Oil	49
Standard Oil of New Jersey	88 1/2
U.S. Steel	55 1/4

De teerling geworpen

V. S. erkennen communistisch China niet!

Washington. — De Amerikaanse Senaat heeft gisteren zich eenstemmig — met 91 stemmen — uitgesproken tegen de toelating van het communistische China tot de Verenigde Naties. De Senaat laste in een wetsontwerp ter machtiging van hulp aan het buitenland ten bedrage van 31 millioen dollar een amendement in, waarin president Eisenhower wordt verzocht het Congres in hoofdlijnen uiteen te zetten, welke stappen worden genomen na een eventuele toelating van China tot de internationale organisatie.

De president weigerde van te voren te zeggen, welke politiek Amerika zou volgen, indien het regiem van Peking door de Verenigde Naties zou worden erkend.

Dr. Jonh glimlacht

Berlijn. — Een douane-ambtenaar, die de auto heeft onderzocht, waarmee het hoofd van de Westduitse geheime dienst, dr John, en de Westberlijnse arts dr Wohlgemuth naar Oost-Berlijn gingen, heeft verklaard, dat niets erop wees, dat beide mannen tegen hun wil naar Oost-Berlijn gingen, aldus de Westberlijnse politie. Toen de ambtenaar de mannen erop attent maakte dat zij op het punt stonden de Oostelijke sector binnen te gaan, hadden zij gelachen en gezegd, dat dat juist hun bedoeling was. Zij hadden gezegd, dat zij naar het Oostberlijnse academische ziekenhuis gingen.

Bonn. — Bondskanselier Adenauer gaat eind Augustus voor een kort bezoek naar de Verenigde Staten, waar hij 30 Augustus het nationaal congres van het Amerikaans Legioen zal toespreken. In October gaat de Bondskanselier wederom naar Amerika om een eredoctoraat van de Columbia Universiteit in ontvangst te nemen.

Moeder doet belofte en baart drieling

Buenos Aires. — De 44-jarige Maria Luisa Gimenez, die in General Paz in de Provincie Buenos Aires woont, werd eergisteren moeder van een drieling.

Toen zij een jaar geleden door President Peron gefeliciteerd werd met de geboorte van haar 17e kind, beloofde zij de president een zoon en twee dochters, Juan Domingo, naar de president en Maria Eva naar Evita Peron en Argentine Glory. Zij heeft deze belofte wel prompt uitgevoerd.

Weg met stuiverromans

Kathe Smith, een populaire Amerikaanse televisie-ster, wekte alle kinderen op om minderwaardige en „dubbeltjes"-lectuur bij haar in te leveren. Zij ontving als gevolg van haar oproep honderden kilo's van dergelijke lectuur. Er kwam één verzoek binnen van een jongen, die schreef: „Als u er geen weg mee weet, wil ik wel wat overnemen".